

அவர் நமக்கு வேதவசனம்
கொடுத்தார்:
வியாக்கியானத்தின்
அடித்தளங்கள்

பாடம் 11

தனிப்பட்ட நபர்களுக்கான நவீன
பிரயோகம்

Manuscript

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வெளியீட்டின் எந்த பகுதியும் Third Millennium Ministries, Inc. 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707. இன் வெளியீட்டாளரினுடைய எழுத்துப்பூர்வ அனுமதியின்றி எந்தவொரு வடிவத்திலும் அல்லது லாபத்திற்கான எந்த வகையிலும் மீண்டும் உருவாக்கப்படக் கூடாது. மதிப்பாய்வுக்கோ, கருத்து தெரிவிக்கவோ அல்லது ஆழ்ந்த அறிவுத்திறன் சம்பந்தப்பட்ட நோக்கங்களுக்காகவோ சுருக்கமான மேற்கோள்களாக எடுக்கப்படலாம்.

சுட்டிக்காட்டப்படாவிட்டால் எல்லா வேத மேற்கோள்களும் பரிசுத்த வேதாகமத்திலிருந்து வந்தவை, The Bible Society of India Version Tamil-O.V. (New Orhto), copyright © 2018 . அனுமதியுடன் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன.

THIRDMILL ஊழியத்தைப் பற்றி

1997 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட இந்த Thirdmill ஒரு இலாப நோக்கம் இல்லாத சுவிசேஷ மார்க்க கிறிஸ்தவ ஊழியமாகும்.

வேதாகம கல்வி. உலகத்திற்காக. இலவசமாக.

ஊழியத்திற்கு போதுமான பயிற்சி இல்லாத உலகெங்கிலும் உள்ள நூறாயிரக்கணக்கான போதகர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவ தலைவர்களுக்கு இலவச கிறிஸ்தவ கல்வியை வழங்குவதே எங்கள் குறிக்கோளாகும். ஆங்கிலம், அரபு, மாண்டரின், ரஷ்ய மற்றும் ஸ்பெயின் நாட்டு மொழிகளில் இணையற்ற பல்லாடகவியல் பாடசாலை பாடத்திட்டத்தை உருவாக்கி உலகளவில் விநியோகிப்பதன் மூலம் இந்த இலக்கை அடைகிறோம். எங்கள் பாடத்திட்டம் எங்கள் கூட்டு ஊழியங்கள் மூலம் பன்னிரண்டிற்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. இந்த பாடத்திட்டத்தில் வரைகலை மூலம் இயக்கப்படும் காணொளி காட்சிகள், அச்சிடப்பட்ட கல்வி உபகரணங்கள் மற்றும் இணைய வழி கல்வி உபகரணங்கள் உள்ளன. இது இணைய வழியாகவும் நேரடியான கல்வி நிலையங்கள் மூலமாகவும் கற்றுக்கொடுப்பதற்கு பள்ளிகள், குழுக்கள் மற்றும் தனிநபர்களால் பயன்படுத்தப்படும் பொருட்டு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பல ஆண்டுகளாக, மிகச்சிறந்த உள்ளடக்கம் மற்றும் தரத்திற்கான விருது பெற்ற பல்லாடகவியல் பாடங்களை உருவாக்கும் அதிக செலவு குறைந்த முறையை நாங்கள் உருவாக்கியுள்ளோம். எங்கள் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் தொகுப்பாளர்கள் இறையியல் ரீதியாக பயிற்சி பெற்ற கல்வியாளர்கள் ஆவர், எங்கள் மொழிப் பெயர்ப்பாளர்கள் அவர்களின் சொந்த மொழிகளில் இறையியல் புலமை பெற்றவர்கள், மற்றும் எங்கள் பாடங்களில் உலகெங்கிலும் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான மரியாதைக்குரிய பாடசாலை பேராசிரியர்கள் மற்றும் போதகர்களின் நுண்ணறிவு உள்ளது. இதனோடு கூட,

எங்கள் வரைகலை வடிவமைப்பாளர்கள், விளக்குபவர்கள் மற்றும் தயாரிப்பாளர்கள் அதிநவீன உபகரணங்கள் மற்றும் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி மிக உயர்ந்த உற்பத்தித் தரங்களை வழங்குகின்றனர்.

எங்கள் விநியோக இலக்குகளை நிறைவேற்றுவதற்காக, Thirdmill ஊழியமானது சபைகள், பாடசாலைகள், வேதாகம பள்ளிகள், மிஷனரி ஊழியர்கள், கிறிஸ்தவ ஒளிபரப்பாளர்கள் மற்றும் செயற்கைக்கோள் தொலைக்காட்சி வழங்குநர்கள் மற்றும் பிற அமைப்புகளுடன் திறம் சார்ந்த கூட்டாண்மைகளை உருவாக்கியுள்ளது. இந்த உறவுகள் ஏற்கனவே தனியாக ஊழியம் செய்கிற தலைவர்கள், போதகர்கள் மற்றும் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு எண்ணற்ற காணொளி பாடங்களை விநியோகித்துள்ளன. எங்கள் வலைத்தளங்கள் விநியோகத்திற்கான வழிகளாக உள்ளன. மேலும் உங்கள் சொந்த கற்றல் சமூகத்தை எவ்வாறு தொடங்குவது என்பதற்கான பாட உபகரணங்களையும் எங்கள் பாடங்களுக்கு கூடுதல் உபகரணங்களையும் வழங்குகின்றன.

Thirdmill ஊழியம் IRS என்கிற அமைப்பினால் 501(c)(3) கழகமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. சபைகள், நிறுவனங்கள், வணிகங்கள் மற்றும் தனிநபர்களின் தாராளமான, வரி விலக்கு பெற்ற பங்களிப்புகளை நாங்கள் சார்ந்து இருக்கிறோம். எங்கள் ஊழியத்தைப் பற்றிய கூடுதல் தகவலைப் பெறுவதற்கும் நீங்கள் எவ்வாறு ஈடுபடலாம் என்பதை அறிவதற்கும் தயவுசெய்து www.thirdmill.org யைப் பார்வையிடவும்.

பொருளடக்கம்

முன்னுரை	1
வகை	3
வேதாகம அறிவுரைகள்	3
பழைய ஏற்பாடு	4
புதிய ஏற்பாடு	9
மக்கள் மற்றும் சூழ்நிலைகள்	13
உயர் அறிவுறுத்தல்கள்	13
கீழ் அறிவுறுத்தல்கள்.....	15
ஞானம்	18
தலைவர்கள்	19
பழைய ஏற்பாடு	20
புதிய ஏற்பாடு	21
சமூகம்	24
பழைய ஏற்பாடு	25
புதிய ஏற்பாடு	27
முடிவுரை	32

அவர் நமக்கு வேதவசனம் கொடுத்தார்: வியாக்கியானத்தின் அடித்தளங்கள்

பாடம் 11

தனிப்பட்ட நபர்களுக்கான நவீன பிரயோகம்

முன்னுரை

ஒரு இளம் போதகர் தனது சபையின் வாசலில் நின்று அனைவரையும் வரவேற்ற ஒரு கதை இருக்கிறது. அவரது சபையில் பெரும்பாலோர் பணிவுடன் புன்னகைத்துவிட்டு தங்கள் வழியில் சென்றனர். ஆனால் வரிசையில் கடைசியாக வந்த ஒரு பெரியவர் எப்போதும் மனதில் பட்டதைச் சொல்வார்.

”இளைஞனே” உங்களது பிரசங்கத்தில் எனக்கு ஒரு தீவிரமான பிரச்சினை உள்ளது” என்றார்.

”அது என்ன?” என்று போதகர் கேட்டார்.

”தேவனுடைய வார்த்தை என் வாழ்க்கையைப் பற்றி என்ன சொல்கிறது என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும், ஆனால் நீங்கள் எனக்கு பொருந்தும் எதையும் சொல்லவில்லை” என்றார்.

அநேக நேரங்களில் நாம் எதிர்கொள்ளும் தனிப்பட்ட தேவைகளை நிவர்த்தி செய்யத் தவறிய பிரசங்கங்களை நம்மில் பெரும்பாலோர் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். வேதம் நமக்கு அளிக்க வேண்டிய ஊக்கமும், நடைமுறை வழிகாட்டுதலும், திருத்தமும் நம் அனைவருக்கும் தேவை. ஆகவே, பொதுவான காரியங்கள் அல்லது கோட்பாட்டு விஷயங்களை நாம் எவ்வளவு விரும்பினாலும், வேதாகமத்தை நமது சொந்த வாழ்க்கைக்கும் மற்றவர்களின் வாழ்க்கைக்கும் நடைமுறை வழிகளில் எவ்வாறு பிரயோகிப்பது என்பதை நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

இது அவர் நமக்கு வேதம் கொடுத்தார்: வியாக்கியானம் செய்வதன் அடிப்படைகள் என்கிற நமது தொடரில் பதினோராவது பாடமாகும். இதற்கு ”தனி நபர்களுக்கான நவீன பிரயோகம்” என்று தலைப்பிட்டுள்ளோம். இந்தப் பாடத்தில், வேதாகமத்தை மற்றவர்களுக்கும், தனிப்பட்ட மனிதர்களாகிய நமக்கும் எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதைப் பார்ப்போம்.

மற்ற பாடங்களில் நாம் பார்த்தபடி, வேதத்தை இந்த காலத்தில் நமக்கு பிரயோகிக்கும்போதெல்லாம், வேதாகமத்தின் அசல் வாசகர்களுக்கும் நவீன வாசகர்களுக்கும் இடையில் இருக்கும் சகாப்தம், கலாச்சார மற்றும் தனிப்பட்ட இடைவெளிகள் ஆகிய மூன்று வகையான இடைவெளிகளை நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

வேத வரலாறு ஒரு பெரிய சகாப்தத்திலிருந்து மற்றொரு பெரிய சகாப்தத்திற்கு நகர்ந்தபோது நிகழ்ந்த இறையியல் முன்னேற்றங்களை நாம் பெரிய அளவில் ஆராய வேண்டும். சற்று சிறிய அளவில், வேதாகம காலத்தில்

கலாச்சாரங்களுக்கான தேவனுடைய வடிவமைப்பிற்கும் நவீன கலாச்சாரங்களுக்கான அவரது வடிவமைப்பிற்கும் இடையிலான ஒற்றுமைகளையும் வேறுபாடுகளையும் நாம் கணக்கிட வேண்டும். இந்த கட்டமைப்பிற்குள், வேதாகமத்தின் அசல் வாசகர்களுக்கும் நவீன வாசகர்களுக்கும் இடையிலான தனிப்பட்ட ஒற்றுமைகளையும் வேறுபாடுகளையும் நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். வேதாகமம் இன்று தனிநபர்களின் கருத்துக்கள், நடத்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகளை எவ்வாறு பாதிக்க வேண்டும் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்த பாடத்தில், நவீன பயன்பாட்டின் இந்த கடைசி பரிமாணத்தை நாம் முதன்மையாகப் பார்ப்போம்.

நாம் திரைப்படங்களைப் பார்க்கும் விதம், பாடல்களைக் கேட்கும் விதம், வாழ்க்கைத் துணையைத் தேர்ந்தெடுத்தல் என நம் வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றிலும் தனது வார்த்தை தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார். சூரிய அஸ்தமனத்தையும் பாவத்தையும் நாம் பார்க்கும் விதம் அனைத்தும் தேவன் தன்னை நமக்கு வெளிப்படுத்திய விதத்தால் பாதிக்கப்படுவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. அது நம் மனதிலும், இருதயத்திலும், செயல்களிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். வேதம் நம் வாழ்க்கையை நிறைவு செய்ய வேண்டும், ஒவ்வொரு நாளின் ஒவ்வொரு நிமிடமும் தேவனுடைய எண்ணங்களை நாம் நினைக்கும் வகையிலான வேதாகம பகுத்தறிதலை நமக்கு வழங்க வேண்டும். அது இறுதியில் நமது உள்ளுணர்வு மற்றும் இயல்பானதாக மாற வேண்டும், ஆனால் வேதம் நம் வாழ்க்கையில் மிகவும் முழுமையான முறையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கம் கொண்டது.

– Dr. கே. எரிக் தோனேஸ்

தனிநபர்களுக்கான நவீன பயன்பாட்டை அணுக பல வழிகள் உள்ளன, ஆனால் இந்த பாடத்தில், இரண்டு முக்கிய சிக்கல்களைக் கையாளுவோம். முதலாவதாக, வேதாகமத்தைப் பற்றிய நம்முடைய தனிப்பட்ட பயன்பாட்டில் தேவன் பல்வேறு வகைகளை விதித்துள்ளார் என்பதைக் காண்போம். இரண்டாவதாக, நமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் வேதத்தைப் பயன்படுத்துவதில் ஞானத்தைப் பெறுவதற்கான வழிகளை தேவன் நமக்கு எவ்வாறு வழங்கியுள்ளார் என்பதை ஆராய்வோம். தனிப்பட்ட பயன்பாட்டில் உள்ள வகைகளில் தொடங்கி, இந்த தலைப்புகள் ஒவ்வொன்றையும் பார்ப்போம்.

வகை

ஏதோ ஒரு நேரத்தில், நம்மில் பெரும்பாலோர் ஏதோ ஒரு வகையான இயந்திரம் அல்லது மின்னணு உபகரணங்களை இயக்குவதற்கான அறிவுறுத்தல் கையேட்டைப் படித்திருப்போம். இப்போது, இயக்க கையேடுகள் பொதுவாக எளிய செயல்முறைகளின் ஒவ்வொரு விவரத்தையும் விவரிக்கின்றன, இதனால் ஒவ்வொரு நபரும் ஒரே விஷயத்தைச் செய்வார்கள். "இதைச் செய். இதைச் செய். இதைச் செய்" என்று இயக்க கையேடுகள் சொல்வதைப் பின்பற்ற வேண்டும். ஆனால் விவசாயம், குடும்பத்தை நடத்துவது அல்லது ஒரு வணிகத்தை நடத்துவது போன்ற தலைப்புகளில் யாராவது ஒரு விரிவான இயக்கக் கையேட்டை எழுதுவதை நீங்கள் கற்பனை செய்ய முடியுமா? கண்டிப்பாக இல்லை. இந்த பணிகள் படிப்படியாக விவரிக்க முடியாத அளவுக்கு சிக்கலானவை. வெவ்வேறு மக்கள் பல்வேறு சூழ்நிலைகளை எதிர்கொள்ளும்போது அவற்றை வெவ்வேறு வழிகளில் கையாள வேண்டும்.

ஒவ்வொரு நபரும் பின்பற்ற வேண்டிய குறிப்பிட்ட படிகளை விவரிக்கும் ஒரு இயக்கக் கையேடு போல வேதம் இருக்க வேண்டும் என்று சில நேரங்களில் நாம் விரும்பலாம். தேவனுடைய வார்த்தையின் தனிப்பட்ட பயன்பாட்டை அது நிச்சயமாக மிகவும் எளிதாக்கும். ஆனால் வேதத்தை அறிந்த அனைவருக்கும் அது இதைச் செய்யாது என்பது தெரியும். அதற்கு பதிலாக, வேதம் கற்பனை செய்யக்கூடிய மிகவும் சிக்கலான சில பிரச்சினைகளைக் கையாளுகிறது. இதையும் தாண்டி, வேதமானது பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் பலதரப்பட்ட மக்களால் பயன்படுத்தப்படும் வகையில் வடிவமைக்கப்பட்டது. இந்தக் காரணங்களுக்காக, வேதாகமம் தனிப்பட்ட மக்களுக்குப் பல்வேறு வழிகளில் பொருந்தும்படி எழுதப்பட்டது.

தனிப்பட்ட பயன்பாட்டில் உள்ள வேறுபாட்டைப் புரிந்துகொள்ள, முதலில் வேதாகம வழிமுறைகளுக்குள் உள்ள வேறுபாட்டைக் கவனிப்போம். இரண்டாவதாக, இந்த வெவ்வேறு வழிமுறைகள் வெவ்வேறு நபர்களுக்கும் சூழ்நிலைகளுக்கும் வெவ்வேறு வழிகளில் ஏன் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதைப் பார்ப்போம். முதலில் வேதத்தின் பல்வேறு அறிவுறுத்தல்களைக் கவனிக்கலாம்.

வேதாகம அறிவுரைகள்

ஒரு கணத்திற்கு முன்பு நாம் பரிந்துரைத்தபடி, விவசாயம், குடும்பம், வணிகம் மற்றும் பலவற்றைப் பற்றிய புத்தகங்கள் மற்றும் படிப்படியான கையேடுகளைப் போல, பொதுவாக தங்கள் வாசகர்களுக்கு பரந்தவை முதல்

குறிப்பிட்டவை வரை பல வழிமுறைகளை வழங்குவது மாதிரி இது இல்லை. பொதுவாக, இந்த வகையான புத்தகங்கள் அனைத்து சூழ்நிலைகளிலும் அனைவரும் கடைபிடிக்க வேண்டிய சில உலகளாவிய கொள்கைகளை அடையாளம் காட்டுகின்றன. பெரும்பாலான சூழ்நிலைகளுக்கு பொருந்தும் சில பொதுவான வழிகாட்டுதல்களையும் அவை வழங்குகின்றன. இதற்கு அப்பால், அவ்வப்போது எழக்கூடிய குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளைக் கையாள்வதற்கான வழிமுறைகளின் வகைப்படுத்தலை அவை பெரும்பாலும் வழங்குகின்றன. இறுதியாக, இந்த வகையான புத்தகங்கள் பெரும்பாலும் வெற்றி மற்றும் தோல்வியின் எடுத்துக்காட்டுகளை விளக்கும் வழக்கு ஆய்வுகளை உள்ளடக்குகின்றன.

பல வழிகளில், வேதவசனங்கள் ஒரே மாதிரியான போதனை வகைகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. எல்லா நேரங்களிலும் அனைவரும் பின்பற்ற வேண்டிய சில உலகளாவிய கொள்கைகளையும், பல சூழ்நிலைகளில் பலருக்கு பொதுவான வழிகாட்டுதல்களையும், குறிப்பிட்ட நபர்கள் மற்றும் சூழ்நிலைகளுக்கான குறிப்பிட்ட வழிமுறைகள் மற்றும் வேதாகமத்தின் அறிவுறுத்தல்களைக் கடைப்பிடிப்பதில் வெற்றி பெற்ற அல்லது தோல்வியுற்ற நபர்களின் எடுத்துக்காட்டுகள் ஆகியவற்றையும் அவை வழங்குகின்றன.

வேதத்தின் இந்த வரம்பை இரண்டு வழிகளில் பார்க்க இது உதவும். முதலில், பழைய ஏற்பாட்டில் இந்த வகையான அறிவுறுத்தல்கள் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பதைப் பார்ப்போம், பின்னர் புதிய ஏற்பாட்டிலும் இந்த வகையான அறிவுறுத்தல்கள் எவ்வாறு இருக்கின்றன என்பதைக் கவனிப்போம். பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து தொடங்கலாம்.

பழைய ஏற்பாடு

ஆதியாகமம் முதல் மல்கியா வரை வேதத்தின் அனைத்து பிரமாணங்களையும் போதனைகளையும் ஒவ்வொரு இஸ்ரவேலரும் மனப்பாடம் செய்ய வேண்டும் என்றும், பின்னர் இந்த அறிவுறுத்தல்களை ஒரு கணத்தின் அறிவிப்பில் செயல்படுத்தத் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்றும் தேவன் எதிர்பார்க்கிறார் என்ற எண்ணம் நவீன வாசகர்களுக்கு உள்ளது. ஆனால் பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள விதிமுறைகளின் பட்டியல் எவராலும் அவற்றையெல்லாம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள முடியாத அளவுக்கு மிக நீளமாக இருந்தது, அவை அனைத்திற்கும் கீழ்ப்படிவது மிகவும் கடினமாகும். இந்த சவாலைச் சமாளிக்க, இஸ்ரவேலில் இருந்த ரபீக்கள் பழைய ஏற்பாட்டு கட்டளைகளில் எவை முக்கியமானவை என்பதை புரிந்துகொள்ள முயன்றனர். ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் ஒவ்வொருவரும் மனதில் கொள்ள வேண்டிய கட்டளைகள் எவை? வாழ்க்கையின் அனைத்து பகுதிகளிலும் செயல்படுத்த வேண்டிய வழிமுறைகள் எவை? எப்போதாவது

நினைவுகூரக்கூடிய கட்டளைகள் எவை? என்று அவர்கள் முடிவு செய்தார்கள். சில ரபீக்கள் ஒருவருக்கொருவர் வாதிட்டனர். ஆனால் முக்கியமானவைகள் எவை என்று நிறுவுவது அவசியம் என்பதை அவர்கள் அனைவரும் அறிந்திருந்தனர். மத்தேயு 22:36-ல், பழைய ஏற்பாட்டு போதனைகளில் எவை முக்கியமானவைகள் என்று கண்டறிவதற்கான முயற்சியில் நியாயாசாஸ்திரி ஒருவர் இயேசுவிடம் பின்வரும் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்க வழிவகுத்தது:

போதகரே, நியாயப்பிரமாணத்தில் மிகப் பெரிய கட்டளை எது? என்று அவர் கேட்டார். (மத்தேயு 22:36).

இயேசு 37-40 வசனங்களில் பின்வருமாறு பதிலளித்தார்:

”உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும், உன் முழு ஆத்துமாவோடும் உன் முழு மனதோடும் அன்புகூருவாயாக.” இது முதலாம் பிரதான கற்பனை. இதற்கு ஒப்பாயிருக்கிற இரண்டாம் கற்பனை என்னவென்றால், ”உன்னிடத்தில் நீ அன்புகூருவதுபோலப் பிறனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக என்பதே.” இவ்விரண்டு கற்பனைகளிலும் நியாயப்பிரமாணம் முழுமையும் தீர்க்கதரிசனங்களும் அடங்கியிருக்கிறது (மத்தேயு 22:37-40).

இந்த நன்கு அறியப்பட்ட காட்சியில், வேதத்தின் அனைத்துக் கட்டளைகளையும் பற்றிய தனது அதிகாரப்பூர்வ கண்ணோட்டத்தை இயேசு தம் சீஷர்களுக்குக் கொடுத்தார். உபாகமம் 6:5-ல் ”உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் அன்புகூருவாயாக” என்ற கட்டளையை உயர்ந்த ஒழுங்குமுறையின் நியாயப்பிரமாணமாக அடையாளம் காட்டினார். அவர்கள் கேட்காமலேயே, அவர் உடனடியாக இரண்டாவது பெரிய கட்டளையைச் சேர்த்தார்: லேவியராகமம் 19:18-ல் ”உன்னில் நீ அன்பு கூறுவது போல பிறனிலும் அன்பு கூறுவாயாக” என்று பார்க்கிறோம். அவரது பார்வையில், இந்த இரண்டு கட்டளைகளும் மற்ற எல்லா வேதாகம போதனைகளையும் விட முன்னுரிமை பெற்றிருந்தன.

நிச்சயமாக, தேவனும் தேவ சாயலில் இருக்கும் மனிதனும் வேதத்தில் மிகவும் முக்கியமானவர்கள். ஆனால் இயேசு இந்த இரண்டு கட்டளைகளையும் ஒன்றிணைத்தார் என்பதை நினைவில் கொள்ள இது உதவுகிறது, ஏனெனில் அவை ஒரு பொதுவான கவனத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. இரண்டும் அன்பைப் பற்றிப் பேசுகின்றன. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நாம் தேவனையும் அயலானையும் நேசிக்க வேண்டும். எனவே, இயேசு இந்த கட்டளைகளுக்கு மற்றவர்களை விட முன்னுரிமை கொடுத்ததில் ஆச்சரியமில்லை. அவை இருதயத்தின் ஆழமான பிரச்சினைகளான தேவன் தனது மக்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கும் அணுகுமுறைகள், கடமைகள், உந்துதல்கள் மற்றும்

குறிக்கோள்களை கையாளுகின்றன. உண்மையில், இயேசுவின் பார்வையில், தேவனையும் அயலானையும் நேசித்தலானது பழைய ஏற்பாட்டில் உலகளாவிய கோட்பாடுகளாகவும் கடமைகளாகவும் இருக்கின்றன.

”வேதத்தில் மிகப் பெரிய கட்டளை எது?” என்று ஒரு நபரால் இயேசுவிடம் கேட்கப்பட்டபோது, ”பிரதானமானதும் பெரிய கட்டளையும் இதுதான்: உன் முழு இருதயத்தோடும் ஆத்துமாவோடும் மனதோடும் பெலத்தோடும் உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடம் அன்புகூர்” என்கிற ஒரு முக்கியமான பதிலைக் கொடுத்தார். பிறகு அவர், ”இரண்டாவது உன்னைப்போலவே உன் அயலாரையும் நேசி. நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசிகளும் இந்த இரண்டு கட்டளைகளின் கீழ்தான் இருக்கிறது” என்றார். எனவே, இவை இரண்டும் முக்கிய கட்டளைகள் என்பது தெளிவாகிறது. அவைகளை அவர் சமமாக்கவில்லை. முதலில் நாம் தேவனை நேசிக்க வேண்டும். நமது முதல் விசுவாசம் தேவனுக்குச் செல்கிறது. அவரே நமது சிருஷ்டிகர் மற்றும் மீட்பர். அவரே நமது கேடயமும், மகத்தான வெகுமதியும் ஆவார். எல்லாம் தேவனை மையமாகக் கொண்டது. எனவே, நாம் தேவனை முழு இருதயத்துடன் நேசிக்க வேண்டும், அதுதான் ஒவ்வொரு நாளும் நமக்கு முக்கியமாகும். ஆனால் இயேசு அதோடு விடவில்லை. ”முதல் இரண்டு பெரிய கட்டளைகள் என்ன?” என்று அவர் கேட்கவில்லை. ”பிரதான கட்டளை என்ன?” என்று இந்த நியாயசாஸ்திரி கேட்டான். ஆனால் இயேசு அந்த இரண்டாவது கட்டளையைக் கொடுத்தார், அதாவது உன்னைப் போலவே உன் அயலானையும் நேசி என்பதே அந்த கட்டளையாகும். எனவே இரண்டும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன மற்றும் அவை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையவை. தேவனுடைய சாயலில் படைக்கப்பட்டவர்களை, குறிப்பாக மீட்கப்பட்டு, தேவனுடைய குடும்பத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்களை நேசிக்காமல் நாம் தேவனை நேசிக்க முடியாது.

– Dr. ஆண்ட்ரூ டேவிஸ்

இந்த இரண்டு கட்டளைகளும் இயேசுவுக்கு மிகவும் முக்கியமானவையாகும், ”நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசிகளும்” என்பது

முழு பழைய ஏற்பாட்டையும் குறிப்பிடுவதற்கான ஒரு வழியாகும். "இந்த இரண்டு கட்டளைகளும் பழைய ஏற்பாட்டை நிறைவு செய்கின்றன" என்று அவர் மேலும் கூறினார். நாம் இங்கே கவனமாக இருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் இயேசுவின் சீஷர்கள் தேவன் மற்றும் அயலானிடம் அன்பு காட்டுவதைத் தவிர பழைய ஏற்பாட்டின் அனைத்து அறிவுறுத்தல்களையும் புறக்கணிக்க வேண்டும் அல்லது அலட்சியப்படுத்த வேண்டும் என்று பல வியாக்கியான அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால் அதற்கு நேர்மாறானது தான் உண்மையாகும்.

மத்தேயு 22-ல் உள்ள இரண்டு மகத்தான கட்டளைகளை இயேசு அடையாளம் காட்டியது மட்டுமல்லாமல், மத்தேயு 5:19-ல், கட்டளைகளில் "மிகக் குறைந்தவை" என்று அவர் அழைத்ததைக் கடைப்பிடிக்கவும் தனது சீஷர்களுக்குக் கற்பித்தார். அங்கே அவர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்று கவனிக்கவும்:

ஆகையால், இந்தக் கற்பனைகள் எல்லாவற்றிலும் சிறிதானதொன்றையாகிலும் மீறி, அவ்விதமாய் மனுஷருக்குப் போதிக்கிறவன் பரலோகராஜ்யத்தில் எல்லாரிலும் சிறியவன் என்னப்படுவான்; இவைகளைக் கைக்கொண்டு போதிக்கிறவனோ, பரலோகராஜ்யத்தில் பெரியவன் என்னப்படுவான் (மத்தேயு 5:19).

இந்த வசனமும் மற்ற வசனங்களும் இயேசுவின் சீஷர்கள் சிறியது முதல் பெரியது வரை எல்லாக் கட்டளைகளையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

இது தவிர, மத்தேயு 23:23-ல் இயேசு பரிசேயரைக் கண்டித்தபோது, பெரியவனுக்கும் சிறியவனுக்கும் இடையிலான பலவிதமான அறிவுறுத்தல்களையும் அவர் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கிறார்:

மாயக்காரராகிய வேதபாரகரே! நீங்கள் ஒத்தலாமிலும் வெந்தயத்திலும் சீரகத்திலும் தசம்பாகம் செலுத்தி, நியாயப்பிரமாணத்தில் கற்பித்திருக்கிற விசேஷித்தவைகளாகிய நீதியையும் இரக்கத்தையும் விசுவாசத்தையும் விட்டுவிட்டீர்கள். இவைகளையும் செய்யவேண்டும், அவைகளையும் விடாதிருக்கவேண்டுமே (மத்தேயு 23:23).

"நீதி, இரக்கம், விசுவாசம்" ஆகியவற்றை இயேசு "நியாயப்பிரமாணத்தின் மிக முக்கியமான விஷயங்கள்" என்று குறிப்பிட்டார் என்பதைக் கவனிக்கவும், மேலும் அவற்றை "அவர்கள் பயத்தில் ஒரு பங்கை தசம பாகமாக" கொடுப்பதற்கான சிறிய பிரச்சனைகளுடன் ஒப்பிட்டார். பழைய ஏற்பாட்டுக்

கட்டளைகள் அனைத்தையும் தன்னைப் பின்பற்றுபவர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்றும், ஆனால் அவர்கள் சரியான முன்னுரிமைகளை மனதில் கொள்ள வேண்டும் என்றும் அவர் மீண்டும் சுட்டிக்காட்டினார்.

பழைய ஏற்பாட்டில் தேவனுடைய அறிவுறுத்தல்கள் குறித்த இயேசுவின் கண்ணோட்டத்தை இயந்திரத்தின் வடிவில் காட்சிப்படுத்த இது உதவுகிறது. இயந்திரத்தின் உச்சியில் நீங்கள் உலகளாவிய கொள்கைகளைக் கொண்டிருப்பீர்கள், அவை இரண்டு பெரிய கட்டளைகளாகும்: "உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் அன்புகூரு" மற்றும் "உன்னைப்போலவே உன் அயலாரிடமும் அன்புகூருவாயாக." நியாயப்பிரமாணமும் தீர்க்கதரிசிகளும் இந்த இரண்டு கட்டளைகளில் அடங்கியிருக்கின்றன" என்றார்.

இவற்றின் அடியில் மிகப் பெரிய கட்டளைகள் எவ்வாறு கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கும் கூடுதல் கொள்கைகள் உள்ளன. பழைய ஏற்பாட்டில் காணப்படும் பத்து கட்டளைகள் போன்ற பல பொதுவான வழிகாட்டுதல்களும் நீதி, இரக்கம் மற்றும் விசுவாசம் போன்ற கொள்கைகளும் இதில் அடங்கும்.

இந்த பரந்த கோட்பாடுகளுக்கு அடியில் "இந்த கட்டளைகளில் மிக சிறிதானவை" இருக்கின்றன. பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள ஒப்பீட்டளவில் குறிப்பிட்ட வழிமுறைகள் இவைகளாகும், சில சூழ்நிலைகளில் மக்கள் உயர் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்க எவ்வளவு வித்தியாசமாக இருக்கிறார்கள் என்பதை இவை குறிக்கின்றன. லேவியராகமத்தில் ஆராதனைக்கான அறிவுறுத்தல்கள், சங்கீதத்தின் கட்டளைகள் மற்றும் யோபு மற்றும் நீதிமொழிகள் போன்ற ஞான புத்தகங்களிலும் ஏசாயா, எசேக்கியேல் போன்ற தீர்க்கதரிசன புத்தகங்களிலும் காணப்படும் பல அறிவுறுத்தல்கள் போன்றவற்றை உதாரணமாகக் கூறலாம்.

இயந்திரத்தின் அடிப்பகுதியில், பழைய ஏற்பாட்டு விவரிப்புகளிலும், சங்கீதங்களிலும் ஞான புத்தகங்களிலும் அடிக்கடி தோன்றும் ஏராளமான வரலாற்று எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. குறிப்பிட்ட ஆண்களும் பெண்களும் தங்கள் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளில் தேவனுடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்த அல்லது கீழ்ப்படியாத வழிகளைப் பற்றி இந்த பகுதிகள் கவனம் செலுத்துகின்றன.

பழைய ஏற்பாட்டில் காணப்படும் முழு அளவிலான அறிவுறுத்தல்களை சீஷகர்கள் கையாளுமாறு இயேசு எவ்வாறு விரும்பினார் என்பதற்கான பல அம்சங்களைப் புரிந்துகொள்ள இந்த படிநிலை ஏற்பாடு நமக்கு உதவுகிறது.

இந்த பழைய ஏற்பாட்டு பின்னணியை மனதில் கொண்டு, புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள பல்வேறு வேதாகம அறிவுறுத்தல்களை கருத்தில் கொள்வோம்.

புதிய ஏற்பாடு

பழைய ஏற்பாட்டை விட புதிய ஏற்பாடு மிகவும் குறுகியது என்பதை அனைவருக்கும் காண்பது எளிது, ஆனால் புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் தேவனுடைய மக்களுக்கான அறிவுறுத்தல்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்தனர் என்று அர்த்தமல்ல. உண்மையில், ஆரம்பகால திருச்சபைக்கான போதனைகளின் பட்டியல் உண்மையில் பண்டைய இஸ்ரவேலருக்கான பட்டியலை விட நீண்டது. புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் பழைய ஏற்பாட்டை மாற்றவில்லை. மாறாக, பழைய ஏற்பாட்டில் சேர்த்தனர். இப்போது, புதிய ஏற்பாட்டில் கூடுதல் அறிவுறுத்தல்களைச் சேர்ப்பது ஒரு முக்கியமான கேள்வியை எழுப்புகிறது. புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் பழைய ஏற்பாட்டின் போதனைகளில் தங்கள் சொந்த வழிமுறைகளை ஏன் சேர்த்தனர்?

முந்தைய பாடத்தில் நாம் பார்த்தது போல, புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் கிறிஸ்துவின் சீஷர்கள் பழைய ஏற்பாட்டு கட்டளைகளை மறந்துவிடுவதை விரும்பவில்லை, ஆனால் அவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டு காலத்தில் இருந்ததைப் போல வாழ்வதையும் அவர்கள் விரும்பவில்லை. எனவே, தங்கள் வாசகர்கள் கடந்த கால வழிகளில் நழுவுவதைத் தடுக்க, புதிய உடன்படிக்கை யுகத்தில் பழைய ஏற்பாட்டு வழிமுறைகளை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது என்பதை அவர்கள் ஆரம்பகால திருச்சபைக்கு கற்பித்தனர்.

புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் பழைய ஏற்பாட்டு அறிவுறுத்தல்களை ஏற்றுக்கொண்டனர், ஆனால் இயேசு முதன்முதலில் வந்தபோது, அவர் தேவனுடைய மேசியானிய ராஜ்யத்தின் தொடக்கத்தை கொண்டு வந்தார் என்ற புரிதலுடன் ஏற்றுக்கொண்டனர். புதிய உடன்படிக்கை யுகத்தின் தொடர்ச்சியில் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைப் பரப்பிய பரிசுத்த ஆவியின் வேலையின் மூலம் பழைய ஏற்பாட்டு அறிவுறுத்தல்கள் காணப்பட வேண்டும் என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்தனர். மேசியானிய ராஜ்யத்தின் இறுதி நிறைவில் கிறிஸ்து மகிமையுடன் திரும்பும்போது என்ன செய்வார் என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டைப் பார்த்தனர்.

இவை அனைத்திலும், புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுபவர்கள் இயேசு நிறுவிய முன்னூரிமைகளை பராமரிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினர்.

முதலாவதாக, லூக்கா 10:27, 1 கொரிந்தியர் 13:13 மற்றும் 1 யோவான் 4:21 போன்ற பத்திகளில் நாம் காண்பது போல, தேவன் மற்றும் அயலானை நேசித்தல் ஆகியவற்றின் உலகளாவிய கோட்பாடுகள் மிகப்பெரிய கட்டளைகளாகத் தொடர்ந்தன. என்ன நடந்தாலும், புதிய ஏற்பாட்டு விசுவாசிகள் தங்கள் இருதயங்களை தேவனை நேசிப்பதற்கும் தங்கள் அண்டை வீட்டாரை நேசிப்பதற்கும் கொடுக்க வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, மத்தேயு 19:18 மற்றும் ரோமர் 13:8-10 போன்ற வேத பகுதிகளில் புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள பத்து கட்டளைகள் மற்றும் பிற பொதுவான வழிகாட்டுதல்கள் மீது கவனத்தை ஈர்த்தனர்.

முன்றாவதாக, புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் 1 கொரிந்தியர் 14 மற்றும் 2 தீமோத்தேயு 4:1-5 இல் நாம் படித்தபடி குறிப்பிட்ட நபர்களுக்கும் சூழ்நிலைகளுக்கும் குறிப்பிட்ட வழிமுறைகளைக் கொடுத்தனர்.

நான்காவதாக, சுவிசேஷங்களிலும் அப்போஸ்தலர் புத்தகத்திலும் மற்றும் வேறு பல வேத பகுதிகளிலும் தேவனுடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்த மற்றும் கீழ்ப்படியாத மக்களின் பல உறுதியான வரலாற்று எடுத்துக்காட்டுகளை நாம் காண்கிறோம்.

நாம் பார்த்தபடி, வேதாகமத்தின் அர்த்தம் மிகவும் சிக்கலானது, மேலும் வேதத்தில் தேவனுடைய மக்களுக்கு பலவிதமான வழிமுறைகள் உள்ளன, ஒவ்வொரு அறிவுறுத்தலையும் நம் மனதின் முன்னணியில் வைத்திருக்க முடியாது. ஆனால் இந்த பல்வேறு கட்டளைகளை நாம் எவ்வாறு நிரவகிக்க வேண்டும் என்பதைப் பார்க்க புதிய ஏற்பாட்டு நமக்கு உதவுகிறது.

ஒரு புறம், இயேசு தம்முடைய சீஷர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்த முக்கிய காரியங்களை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இல்லையெனில், இயேசுவின் காலத்தில் பரிசேயர்கள் செய்ததைப் போலவே, நாமும் வேதாகமத்தின் விவரங்களில் தொலைந்து போகலாம். நாம் சில பிரச்சனைகளைக் கையாளும்போது குறிப்பிட்ட அறிவுறுத்தல்கள் முக்கியமானவை, ஆனால் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தேவனையும் அயலாரையும் நேசிப்பதில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளின் ஒவ்வொரு கணமும் இந்த இரண்டு மகத்தான கட்டளைகளால் நாம் உந்தப்பட்டு வழிநடத்தப்பட வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, இந்த முக்கியமான காரியங்கள் இருந்தபோதிலும், கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு வேதாகம போதனையும் ஏதோ ஒரு வகையில் பொருத்தமானது என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். நாம் பல்வேறு வகையான தேர்வுகளை எதிர்கொள்ளும்போது, வேதாகமத்தின் உலகளாவிய நியமங்களிலிருந்து மட்டுமல்லாமல், தேவனுக்கு உண்மையாக சேவை செய்ய முயற்சிக்கும்போது வேதத்தில் நாம் காணும் பல பொதுவான வழிகாட்டுதல்கள், குறிப்பிட்ட விரிவான அறிவுறுத்தல்கள் மற்றும் உறுதியான எடுத்துக்காட்டுகளிலிருந்தும் நாம் பெற வேண்டும்.

உடன்படிக்கையில், தேவன் தம்முடைய ஜனங்களுக்கு அவருடைய இயல்பையும் குணத்தையும் போதிக்கும்போது, அவர் மூன்று வகையான சட்டங்களைக் கொடுக்கிறார். தார்மீக விதிகள் உள்ளன, அவை வெறுமனே

முழுமையானவை என்று கூறப்படுகின்றன, அவை எல்லா காலத்திற்குமானவை. நித்தியக் கோட்பாடுகளை உள்ளடக்கிய **காலத்தால்** வரையறுக்கப்பட்ட அமைப்புகளில் வைக்கப்படும் சமூக சட்டங்கள் உள்ளன. நான் எப்போதும் காளையின் விதியை சரியாகப் பயன்படுத்த விரும்புகிறேன், ஏனெனில் என்னிடம் காளையாக எதுவும் இல்லை. எனக்கு பொருந்தாத சட்டங்களை நான் விரும்புகிறேன். அங்கே உள்ள கொள்கை என்னவென்றால், **காளை** கோபமுள்ளது என்று உங்களுக்கு தெரிந்திருந்தும் அது உங்கள் அண்டை வீட்டாரைக் கொன்றால், நீங்கள் ஒரு கொலைகாரர். மறுபுறம், அந்த காளையின் முரட்டுத்தனமான குணம் உங்களுக்கு தெரியாமல் அது ஒரு நபரை ஒரு நாள் கொன்று விட்டது என்றால், நீங்கள் அதற்கு பொறுப்பல்ல. என்னிடம் காளையாக இல்லை; என்னிடம் ஒரு கார் உள்ளது. பிரேக்குகள் மோசமானவை என்று எனக்குத் தெரிந்தும், அதைப் பற்றி எதுவும் செய்யாமல், நான் உங்களைக் கொன்றால், வேதத்தைப் பொறுத்தவரை நான் ஒரு கொலைகாரன். எனவே இதிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளும் கொள்கை என்ன? அறிவுதான் பொறுப்பு என்பது கொள்கையாகும். எனவே, சமூக சட்டங்களில், நான் கொள்கையைப் பிரித்தெடுத்து என் சொந்த வாழ்க்கையில் பயன்படுத்த வேண்டும். மூன்றாவது வகையான சட்டம் சம்பிரதாயமானது, அடிப்படையில் இது வழிபாட்டு முறைகளுக்கு பொருந்தும், மேலும் தேவன் நித்திய சத்தியத்தை கற்பிக்க இவற்றை பொருள் பாடங்களாகப் பயன்படுத்துகிறார். எடுத்துக்காட்டாக, பன்றியை உண்ண வேண்டாம், ஏனெனில் அது உங்களை அசுத்தமாக்கும் என்று அவர் கூறுகிறார். சரி, பன்றி நம்மை அசுத்தமாக்காது. இயேசு அதை மிகத் தெளிவாக்குகிறார். உங்கள் வாய்க்குள் செல்வது உங்களை அசுத்தமாக்காது. இது உங்கள் அசுத்தமான இருதயத்திலிருந்து வருவதே உங்களை அசுத்தமாக்கும். எனவே, "நீங்கள் பன்றி இறைச்சி சாப்பிடுகிறீர்களா இல்லையா?" என்பது கேள்வி அல்ல. கேள்வி என்னவென்றால், பரிசுத்த ஆவியின் மூலம் கிறிஸ்துவை உங்கள் அசுத்தமான இருதயத்தில் கிரியை செய்ய அனுமதித்தீர்களா? எனவே, நான் சடங்கு சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை. அவை பொருள்

பாடங்களாகும். நீங்கள் பாடம் கற்றுக்கொண்டவுடன்,
உங்களுக்கு இனி பொருட்கள் தேவையில்லை.

– Dr. ஜான் ஆஸ்வால்ட்

வேதாகமத்தில் காணப்படும் கட்டளைகளைப்
பார்க்கும்போது, பல்வேறு காரணங்களுக்காகக்
கொடுக்கப்படும் கட்டளைகள் ஏராளமாக இருப்பதை நீங்கள்
உணரத் தொடங்குகிறீர்கள்... அப்போஸ்தலர் 15-ல்
காணப்படும் எருசலேம் சபையை எடுத்துக்கொண்டால்,
"மோசேயின் உடன்படிக்கையின் கட்டளைகளுக்கு ஏற்ப
புறஜாதிகள் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்ற கேள்வி
எழுந்தபோது, இஸ்ரவேல் திருச்சபையின் தலைவர்கள்
மிகவும் தெளிவாக இருந்தனர். அதற்கு அவர்கள், "நாங்களே
சுமக்காத இந்த சூமையை அவர்கள் மீது சுமத்த மாட்டோம்,
ஆனால் நாங்கள் இதைச் சொல்கிறோம், விலகி இருங்கள்..."
என்றார்கள். பின்னர் அவர்கள் விக்கிரகங்களை
வணங்குதல், பாலியல் ஒழுக்கக்கேடு அல்லது
விக்கிரகங்களுக்கு பலியிடப்பட்ட இறைச்சியை சாப்பிடுவது
அல்லது இரத்தத்தை குடிப்பது போன்ற விஷயங்களின்
பட்டியலைக் கொடுக்கிறார்கள். இவையனைத்தும்
தார்மீகரீதியாக தேவன் நம்மிடமிருந்து எதை
எதிர்பார்க்கிறாரோ, அதன் மையத்திற்குச் செல்லும் ஒருவித
அடிப்படை நம்பிக்கையுடன் தொடர்புடையவை. எனவே,
வேதாகமத்தில் கூட தேவனுடைய கட்டளைகளை
வித்தியாசமாக நடத்துவதற்கான ஒரு வழியை நாம்
காண்கிறோம், ஏனென்றால் இஸ்ரவேலின்
உடன்படிக்கையில் உங்களுக்கு ஒரு வகையான கட்டளை
உள்ளது, ஆனால் உடன்படிக்கையின் அந்த கட்டளைகள்
அனைத்தும் தேவன் உண்மையில் விரும்பும் நம்
வாழ்க்கையைப் பற்றிய மைய தார்மீக அக்கறைக்கு
செல்வதில்லை. இறுதியாக, இயேசுவே இரண்டு பெரிய
கட்டளைகள் என்ன என்ற கேள்வியுடன் அணுகப்பட்டபோது,
இயேசு கூட இவ்வாறு கூறுகிறார், நீங்கள் எல்லாவற்றையும்
தொகுக்க விரும்பினால், "உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடம் முழு
இருதயத்தோடும் ஆத்துமாவோடும் மனதோடும் பெலத்தோடும்
அன்புகூருங்கள், இரண்டாவது உங்களைப் போலவே உங்கள்
அயலாரிடமும் அன்புகூருங்கள்" என்றார்.

– Dr. ஸ்டீவ் ப்ளாக்மோர்

வேதாகமத்தின் தனிப்பட்ட பயன்பாட்டில் உள்ள வேறுபாடு வேதாகம அறிவுறுத்தல்களின் பன்முகத்தன்மையுடன் எவ்வாறு தொடர்புடையது என்பதைப் பார்த்த பிறகு, பயன்பாட்டில் பல்வேறு தன்மைக்கு வழிவகுக்கும் இரண்டாவது காரணியான சம்பந்தப்பட்ட வெவ்வேறு நபர்கள் மற்றும் சூழ்நிலைகள் என்பதற்கு வருவோம். முந்தைய பாடத்தில் நாம் பார்த்த ஒன்றை மதிப்பாய்வு செய்வதன் மூலம் தொடங்குவோம்.

மக்கள் மற்றும் சூழ்நிலைகள்

நீங்கள் நினைவில் வைத்திருப்பது போல, தேவன் எப்போதும் வேதாகமத்தின் மூலமும் மக்கள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் தன்னைப் பற்றிய அவரது வெளிப்படுத்தல்களான பொது வெளிப்பாட்டின் மூலமும் தனது சித்தத்தை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் தனது மக்களை கலாச்சார வேறுபாட்டை நோக்கி வழிநடத்தியுள்ளார். இவ்விதமாக, தேவன் தம்முடைய ஜனங்களுக்கு ஓரளவு பண்பாட்டு பன்முகத்தன்மையை விதித்தார்.

பல விஷயங்களில், நம் தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கும் இது பொருந்தும். வேதாகமத்தில் உள்ள பலவிதமான அறிவுறுத்தல்கள் மூலம் தேவன் தனது சித்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறார், ஆனால் இந்த அறிவுறுத்தல்களை மற்றவர்களுக்கும் நமக்கும் பயன்படுத்த, நாம் பல்வேறு மக்கள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் தேவனுடைய பொதுவான வெளிப்பாட்டை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இயேசுவின் போதனைகளின் படிநிலைக்குத் திரும்புவதன் மூலம் மக்களுக்கும் சூழ்நிலைகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள் தனிப்பட்ட பயன்பாட்டை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதை நாம் காணலாம். எளிமைக்காக, நமது நான்கு வகை அறிவுறுத்தல்களை "உயர்" அல்லது மிகவும் பொதுவான வேத அறிவுறுத்தல்கள் மற்றும் "கீழ்" அல்லது மிகவும் குறிப்பிட்ட வேத அறிவுறுத்தல்கள் என்று பிரிப்போம். உயர்ந்த வேத வழிமுறைகளை முதலில் பார்ப்போம்.

உயர் அறிவுறுத்தல்கள்

வேதத்தின் உயர் அறிவுறுத்தல்களில் உலகளாவிய நியமங்கள் மற்றும் பொதுவான வழிகாட்டுதல்கள் இரண்டும் அடங்கும். நாம் பார்த்தபடி, இந்த வகையான அறிவுறுத்தல்கள் மற்றவைகளை விட முன்னுரிமையைக் கொண்டுள்ளன, ஏனெனில் அவை மிகவும் பரவலாகப் பொருந்தக்கூடியவைகளாக உள்ளன. அப்படியிருந்தும், தேவனுடைய

பொதுவான வெளிப்பாட்டின் வெளிச்சத்தில் அவை இன்னும் வெவ்வேறு வழிகளில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

ஒருபுறம், உயர்ந்த வேதாகமக் கொள்கைகளைப் பயன்படுத்த, சம்பந்தப்பட்ட நபரின் பண்புகளை நாம் மதிப்பிட வேண்டும். தனிநபரின் ஆவிக்குரிய நிலை, சமூக அந்தஸ்து, திறன்கள், வயது மற்றும் பாலினம் போன்ற விஷயங்களை நாம் கணக்கிட வேண்டும். இந்த மாதிரியான குணாதிசயங்களை அறிந்துகொள்வது வேதாகமத்தின் உயர்ந்த நியமங்களின் பார்வையில் உள்ள தனிநபரின் கருத்துக்கள், நடத்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகளை எவ்வாறு பாதிக்க வேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

நான் ஒரு அறைக்குள் சென்று நண்பர்கள் குழுவிடம் சில கேள்விகளைக் கேட்கிறேன் என்று கற்பனை செய்து பாருங்கள். முதலாவதாக, "நாம் அனைவரும் சரியானதைச் செய்ய வேண்டும் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா?" என்று நான் கேட்கிறேன். இயல்பாகவே அவர்கள் அனைவரும் "நிச்சயமாக" என்று பதிலளிப்பார்கள். "சரி, இன்று நீங்கள் இந்த அறையை விட்டு வெளியேறும்போது நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?" என்று நான் இரண்டாவது கேள்வியைத் தொடருகிறேன். ஒவ்வொரு நபரும் வெவ்வேறு வழிகளில் சரியானதைச் செய்யப் போகிறார்கள் என்பதைக் கண்டு நாம் ஆச்சரியப்பட மாட்டோம். "நான் என் குழந்தைகளைப் பார்த்துக் கொள்ள வீட்டுக்குப் போகிறேன்" என்று ஒருவர் சொல்லலாம். அல்லது, "நான் உணவு வாங்க கடைக்கு செல்கிறேன்" என்று சொல்லலாம். உண்மையில், அவர்கள் அனைவரும் ஒரே வழியில் சரியான விஷயத்தைச் செய்யத் திட்டமிட்டால் நாம் அதிர்ச்சியடைவோம். இது ஏன் என்று புரிந்துகொள்வது கடினம் அல்ல. "சரியானதைச் செய்" போன்ற பொதுவான வழிமுறைகள் வெவ்வேறு நபர்களுக்கும் சூழ்நிலைகளுக்கும் பல்வேறு வழிகளில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

லேவியராகமம் 19:18-ல் உள்ள "உங்களைப் போலவே உங்கள் அயலாரையும் நேசியுங்கள்" என்ற உலகளாவிய கொள்கை ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் ஒவ்வொரு நபருக்கும் பொருந்தும் ஒரு அறிவுறுத்தல் என்பதை நாம் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம். ஆனால் இந்த கட்டளையை எல்லா மக்களும் ஒரே மாதிரியாக கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று தேவன் எதிர்பார்க்கவில்லை என்பதையும் நாம் அறிவோம். ஒரு பெரியவர் ஒரு வழியில் அன்பைக் காட்டலாம், அதே நேரத்தில் ஒரு சிறு குழந்தை மற்றொரு வழியில் அன்பைக் காட்டும். செல்வந்தரும், ஏழையும் பிறர் மீதான அன்பை வெவ்வேறு வழிகளில் வெளிப்படுத்தலாம். ஒவ்வொருவரின் திறன்கள், பலவீனங்கள், அனுபவங்கள், ஆவிக்குரிய நிலை போன்றவை அயலாரிடம் அன்பு செலுத்தும் உலகளாவிய கோட்பாட்டை எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதைப் பாதிக்கின்றன.

மறுபுறம், "உங்கள் அயலாரை நேசியுங்கள்" என்பது வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளுக்கு பல்வேறு வழிகளில் பொருந்தும். ஒரே நபர் கூட தனது அயலானை வெவ்வேறு நேரங்களில் வெவ்வேறு வழிகளில் நேசிக்கலாம். ஒவ்வொரு நபரும் வெவ்வேறு தடைகள், சவால்கள் மற்றும் வாய்ப்புகளை எதிர்கொள்கின்றனர். இந்த சூழ்நிலைகளில் நாம் ஒவ்வொருவரும் வேதாகமக் கோட்பாடுகளை மற்ற சூழ்நிலைகளில் மக்களுக்குப் பொருந்தாத வழிகளில் பயன்படுத்த வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, போர் மற்றும் அமைதியின் காலங்களில், தாராள மற்றும் பற்றாக்குறை காலங்களில், நோய் மற்றும் ஆரோக்கிய காலங்களில் அயலார் மீதான அன்பு வேறுபடுகிறது. வேதாகமத்தின் உயர்ந்த நியமங்கள் நமது சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப பல்வேறு வழிகளில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

மக்கள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் உள்ள மாறுபட்ட தன்மையானது உயர் வேதாகம அறிவுறுத்தல்களை வெவ்வேறு வழிகளில் பயன்படுத்துவதற்கு எவ்வாறு தேவைப்படுகிறது என்பதைப் பார்த்த பிறகு, வேதாகமத்தில் இயேசுவின் போதனைகளின் படிநிலையில் உள்ள கீழ் கூறுகளுக்குத் திரும்புவோம்.

கீழ் அறிவுறுத்தல்கள்

நம்முடைய நோக்கங்களுக்காக, "கீழ்" அறிவுறுத்தல்களில் வேதாகமத்தின் குறிப்பிட்ட, விரிவான அறிவுறுத்தல்கள் மற்றும் நமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் வேதாகமத்தைப் பயன்படுத்த உதவும் உறுதியான வரலாற்று எடுத்துக்காட்டுகள் ஆகியவை அடங்கும். உயர் அறிவுறுத்தல்களைப் போலவே, கீழ் அறிவுறுத்தல்களும் சம்பந்தப்பட்ட மக்கள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்து வித்தியாசமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக, "உங்கள் குடும்பத்திற்கு ஒரு பாதுகாப்பான வீட்டைக் கட்டுங்கள்" போன்ற ஒரு குறிப்பிட்ட அறிவுறுத்தலைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். குளிர்ந்த காலநிலையில் வாழும் ஒரு நபர் வெப்பமான காலநிலையில் வாழும் ஒரு நபரை விட வித்தியாசமாக ஒரு வீட்டைக் கட்டுவார். சூறாவளிகள் வரும் பகுதியில் உள்ள ஒரு வீட்டிற்கு பூகம்பங்கள் வரும் பகுதியில் உள்ள வீட்டை விட வெவ்வேறு கட்டமைப்பு கூறுகள் தேவைப்படும். இங்கே உயர்ந்த கொள்கை என்னவென்றால், ஒரு நபர் தனது குடும்பத்தைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருக்க வேண்டும். இந்த உயர்ந்த கொள்கையை நிறைவேற்ற ஒரு வீட்டைக் கட்டுவதே குறிப்பிட்ட அறிவுறுத்தலாகும். மேலும் ஒரு வீடு கட்டும் எவரும் இதே போன்ற சூழ்நிலைகளில் ஒத்த வீடுகளின் எடுத்துக்காட்டுகளிலிருந்து பயனடைவார்கள். ஆனால் எந்த இரண்டு நபர்களுக்கும் குறிப்பிட்ட அறிவுறுத்தலில் ஒரே மாதிரியாக செயல்பட மாட்டார்கள்.

ஒப்பீட்டளவில் ஒரு குறிப்பிட்ட வேதாகம போதனையை இன்று நம் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் நாம் பயன்படுத்தும் ஒவ்வொரு முறையும் இது

போன்ற ஒன்று நிகழ்கிறது. முதலாவதாக, உயர் அறிவுறுத்தல்களையும், பார்வையில் கற்பித்தலை நோக்கி நம்மை வழிநடத்தும் பிற நெருங்கிய தொடர்புடைய குறிப்பிட்ட அறிவுறுத்தல்களையும் நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறோம். இரண்டாவதாக, குறிப்பிட்ட அறிவுறுத்தலால் முதலில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களையும் சூழ்நிலைகளையும் நாம் அடையாளம் காண்கிறோம். மூன்றாவதாக, குறிப்பிட்ட போதனையின் அசல் வாசகர்களுடன் நம் சொந்த வாழ்க்கையை ஒப்பிட்டு, அதை நமக்கு நாமே எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதைப் பகுத்தறிகிறோம்.

வேதத்தின் குறிப்பிட்ட பண்புகளில் ஒன்று, அது குறிப்பிட்ட நேரங்களில் குறிப்பிட்ட இடங்களில் குறிப்பிட்ட நபர்களுக்கு எழுதப்படுகிறது. உண்மையில் இதைச் செய்யும் ஒரே புனித நூல் இதுதான். உலகின் மற்ற புனித நூல்கள் மக்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் அல்லது செய்யக்கூடாது என்பதற்கான அறிக்கைகள் மற்றும் வழிமுறைகள் மட்டுமே. ஆனால் தேவன் தம்முடைய நற்குணத்தால் நமக்குச் சூழலைக் கொடுத்திருக்கிறார். வாழ்க்கையில் இது போன்ற விஷயங்கள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கான ஒரு வழியை அவர் நமக்குக் கொடுத்துள்ளார். ஆனால் "இப்போது இந்த சூழ்நிலையில் கற்பிக்கப்படும் கொள்கை என்ன? என்பதையும், அந்தக் கொள்கை என் புதிய சூழலில் எப்படிப் பொருந்தும்?" என்பதையும் நாம் எப்போதும் சொல்லிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

– Dr. ஜான் ஆஸ்வால்ட்

நம் மனதில் உள்ளதை விளக்குவதற்கு, யாத்திராகமம் 21:23-25-ஐ இன்று தனிநபர்களுக்கு எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதைக் கவனிக்கவும். இஸ்ரவேலில் நியாயாதிபதிகள் இவ்வாறு தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும் என்று இந்த வசனங்களில் வாசிக்கிறோம்:

வேறே சேதமுண்டானால், ஜீவனுக்கு ஜீவன், கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்குப் பல், கைக்குக் கை, காலுக்குக் கால், சூட்டுக்குச் சூடு, காயத்துக்குக் காயம், தழும்புக்குத் தழும்பு பழி கொடுக்கவேண்டும் (யாத் 21:23-25).

ஆனால் இப்போது மத்தேயு 5:38-39-ஐக் கவனியுங்கள், அங்கு இயேசு தனது மலைப்பிரசங்கத்தில் இந்த நியாயப்பிரமாணத்தை தங்கள் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்துமாறு தம் சீஷர்களுக்குக் கற்பித்தார்.

”கண்ணுக்குக் கண், பல்லுக்கு பல்” என்று
உரைக்கப்பட்டதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். நான்
உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்; தீமையோடு எதிர்த்து
நிற்கவேண்டாம்; ஒருவன் உன்னை வலது கன்னத்தில்
அறைந்தால், அவனுக்கு மறு கன்னத்தையும் திருப்பிக் கொடு
என்றார் (மத்தேயு 5:38-39).

நியாயாதிபதிகள் மற்றும் சட்ட அமைப்புகளுக்கான பழைய ஏற்பாட்டு
போதனையுடன் இயேசு முரண்படவில்லை என்பதை உணர வேண்டியது
அவசியம். நீதிமன்றத்தில் தேவனிடமும் அயலானிடமும் அன்பு செலுத்துவதற்கு
நியாயமான தீர்ப்புகள் தேவை என்பதை நம் எல்லோரையும் போலவே
இயேசுவும் அறிந்திருந்தார். இயேசு எதிர்கொண்ட பிரச்சனை
என்னவென்றால், பரிசேயர்கள் நியாயாதிபதிகளுக்கான இந்த
ஒழுங்குமுறையை தனிப்பட்ட தொடர்புகளில் பழிவாங்குவதற்கான
நியாயப்படுத்தலாக எடுத்துக் கொண்டனர். ஆனால் இந்த போதனையை
வேதாசனத்தில் உள்ள உயர்ந்த நியமங்களுடனும் மற்ற ”கீழ்”
அறிவுறுத்தல்களுடனும் ஒப்பிடும்போது, இயேசு இங்கே தனது சீஷர்களுக்கு
என்ன கற்பித்தார் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். உண்மையில்,
யாத்திராகமம் 21-ன் அசல் வாசகர்களுடன் தங்களை ஒப்பிடுமாறு இயேசு
மறைமுகமாக தனது சீஷர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். ஒவ்வொரு நபரும் சட்ட
அமைப்புகளுக்கான நீதியையும் நியாயத்தையும் அங்கீகரிக்க வேண்டும். ஒரு
நீதிபதியின் பாத்திரங்களை ஒத்த பாத்திரங்கள் நமக்கு இருக்கும்போது, நாம்
யாத்திராகமம் 21 ஐ நீதிமன்றத்தில் ஒரு நீதிபதியைப் போலவே பயன்படுத்த
வேண்டும். ஆனால் நமது தனிப்பட்ட உறவுகளில் நாம் ஒருபோதும்
நீதிபதிகளைப் போல செயல்படக்கூடாது. நமது சாதாரண, தனிப்பட்ட
தொடர்புகள் நீதியால் மட்டும் நிர்வகிக்கப்படக்கூடாது, ஆனால் முடிந்தவரை
இரக்கம் மற்றும் கருணையால் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும்.

உதாரணமாக, மத்தேயு 19 : 21 இல், பணக்கார இளம் ஆட்சியாளருக்கு
இயேசு இந்த குறிப்பிட்ட அறிவுரையைக் கொடுத்தார்:

அதற்கு இயேசு: நீ பூரண சற்குணனாயிருக்க விரும்பினால்,
போய், உனக்கு உண்டானவைகளை விற்று, தரித்திரருக்குக்
கொடு, அப்பொழுது பரலோகத்தில் உனக்குப் பொக்கிஷம்
உண்டாயிருக்கும்; பின்பு என்னைப் பின்பற்றிவா என்றார்
(மத்தேயு 19:21).

இந்த வசனத்தின் பெரிய பின்னணி இயேசு இந்த குறைந்த
போதனையை வழங்கினார் என்பதை தெளிவுபடுத்துகிறது, ஏனென்றால்
பணக்கார இளம் ஆட்சியாளர் தனது பணத்தை மிகவும் நேசித்தார், அவர்

தேவனிடமும் அயலானிடமும் அன்பின் உயர்ந்த கொள்கைகளை மீறியிருந்தார். மேலும் பணத்தின் மீதான அன்பை அவர் தனது முன்னுரிமையாக வைத்திருந்தார்.

நவீன உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு பணக்காரனும் தங்கள் உடைமைகளை விற்று ஏழைகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த பகுதி சொல்கிறதா என்று மக்கள் சில நேரங்களில் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். ஆனால் தனிப்பட்ட சொத்து மற்றும் செல்வத்தைப் பற்றிய வேதாகமத்தின் உயர்ந்த கொள்கைகளை நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். உடைமைகளைப் பற்றி இயேசுவும் புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்களும் கொடுத்த மற்ற போதனைகளுடன் இந்த தாழ்ந்த, மிகவும் குறிப்பிட்ட போதனையையும் நாம் ஒப்பிட வேண்டும். எனவே, செல்வந்தர்கள் தங்கள் பணத்தை என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை நாம் எவ்வாறு தீர்மானிப்பது? இதற்கான பதில் இன்றைய தனிநபர்களையும் அவர்களின் சூழ்நிலைகளையும் பணக்கார இளம் ஆட்சியாளருடன் ஒப்பிடுவதில் உள்ளது. நாம் அவரை எவ்வளவு அதிகமாக பிரதிபலிக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்கு நமது நவீன பயன்பாடு அவரது காலத்தில் அவர் என்ன செய்யப்போகிறார் என்பதை பிரதிபலிக்க வேண்டும்.

தனிநபர்களுக்கான நவீன பயன்பாடு குறித்த இந்தப் பாடத்தில், தனிப்பட்ட பயன்பாட்டில் உள்ள வேறுபாடு காரணமாக, நவீன நபர்கள் வேதவசனங்களை வெவ்வேறு வழிகளில் எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதை இதுவரை பார்த்தோம். இது நமது இரண்டாவது முக்கிய தலைப்பான பயன்பாட்டில் ஞானத்தின் தேவை என்பதற்கு நம்மை இட்டுச் செல்கிறது.

ஞானம்

உலகின் பல பகுதிகளில், கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு வேதத்தை எடுத்து எப்போது வேண்டுமானாலும் வாசிக்கலாம். இப்படி அற்புதமாக இருக்கும் அது நம்மில் அநேகரை நம்முடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கு வேதாகமத்தைப் பயன்படுத்தும் வழிகளில் மிகவும் தேர்ந்தெடுப்பவர்களாக இருப்பதற்கும் வழிவகுத்துள்ளது. எல்லா வேதாகமமும் தேவனால் அருளப்பட்டவை என்று கோட்பாட்டில் நாம் உறுதிப்படுத்துகிறோம். ஆனால் வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் வாழும் வெவ்வேறு மக்களுக்கு வேதத்தின் பன்மடங்கு அறிவுறுத்தல்களைக் கையாளுவதற்குப் பதிலாக, நாம் தனிப்பட்ட முறையில் வேதவசனங்களைப் படித்து, நம் வாழ்க்கைக்கு எளிதில் பொருந்தக்கூடிய ஒன்றைத் தேடுகிறோம். இந்த பரவலான நடைமுறை புரிந்துகொள்ளக்கூடியது, ஏனென்றால் பல நேரங்களில் வேதம் மிகவும் சிக்கலானது. ஆனால்

உண்மையில் வேதம் இவ்வாறு கையாளப்படுவதற்காக எழுதப்படவில்லை. மாறாக, தம்முடைய ஜனங்கள் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்புகொள்ளும்போது வேதவசனங்கள் வாசிக்கப்பட வேண்டும் என்று தேவன் கட்டளையிட்டார். வேதத்தின் கடினமான பகுதிகளைக் கூட நம் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்துவதற்குத் தேவையான ஞானத்தை மற்றவர்களின் உதவியுடன் நாம் பெற முடியும்.

பரிசுத்த ஆவியானவர் வேதாகமத்தின் பயன்பாட்டைப் பற்றிய அசாதாரண நுண்ணறிவுகளை நமக்குத் தர முடியும் என்றாலும், பொதுவாக, மற்றவர்களுடன் தொடர்புகொள்வதன் மூலம் பயன்பாட்டில் ஞானத்தைப் பெற வேண்டும் என்று தேவன் தெளிவாகக் கட்டளையிட்டுள்ளார்.

பண்டைய இஸ்ரவேலர்களுக்கும் ஆரம்பகால திருச்சபைக்கும் அச்சகங்களோ, பதிப்பகங்களோ, வேதவசனங்களை வெகுஜனமாக விநியோகிப்பதற்கான வழிகளோ இல்லாமல் இருந்தது. வேதாகமம் அநேகமானவர்களின் கைகளுக்குச் சென்றிருந்தால்கூட, அவர்களால் அவற்றை வாசிக்க முடிந்திருக்காது. எனவே, சமூகத்தில் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்புகொள்வதன் மூலம் வேதவசனங்களை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது என்பதை தனிநபர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று தேவன் எதிர்பார்த்தார்.

மற்றவர்களுடனான தொடர்புகள் மூலம் தனிப்பட்ட பயன்பாட்டில் ஞானம் வளரும் இரண்டு வழிகளை நாம் ஆராய்வோம். முதலாவதாக, வேதாகமத்தின் முதன்மை பெறுநர்களாக தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட தலைவர்களின் முக்கிய பங்கைப் பார்ப்போம். இரண்டாவதாக, தேவனுடைய மக்களிடையே வேதாகமத்தைப் பரப்புவதில் சமூகத்தின் அவசியத்தை ஆராய்வோம். தனிப்பட்ட பயன்பாட்டில் தலைவர்களின் முக்கிய பங்கை முதலில் பார்ப்போம்.

தலைவர்கள்

சுவிசேஷ சபையார் பொதுவாக வேதத்தை தனிப்பட்ட விசுவாசிகளுக்காக வடிவமைக்கப்பட்ட புத்தகம் என்று நினைத்தாலும், வேதாகம ஆசிரியர்கள் மிகவும் மாறுபட்ட கண்ணோட்டத்துடன் எழுதினார்கள் என்று பல குறிகாட்டிகள் தெரிவிக்கின்றன. இஸ்ரவேலிலும் ஆரம்பகால திருச்சபையிலும் உள்ள எல்லா மக்களுக்கும் நேரடியாக எழுதுவதற்குப் பதிலாக, வேதாகமத்தின் போதனைகளை விளக்குவதற்கும் பரப்புவதற்கும் நியமிக்கப்பட்ட தேவனுடைய மக்களின் தலைவர்களுக்கு வேதத்தின் ஆசிரியர்கள் முதலில் எழுதினார்கள்.

பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள தலைவர்களை வேதம் முதன்மையாக எவ்வாறு குறிப்பிட்டது என்பதையும், பின்னர் புதிய ஏற்பாட்டில் இது எவ்வாறு

நிகழ்ந்தது என்பதையும் முதலில் பார்ப்போம். பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து தொடங்கலாம்.

பழைய ஏற்பாடு

பழைய ஏற்பாட்டில், பொதுவாக ஆசாரியர்கள், லேவியர்கள், தீர்க்கதரிசிகள், நியாயாதிபதிகள், ராஜாக்கள் மற்றும் பிற பிரபுக்கள் போன்றவர்களால் மட்டுமே வேதவாக்கியங்களை நேரடியாகப் படிக்கவும் வாசிக்கவும் முடிந்தது. இதன் காரணமாக, பழைய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் முதன்மையாக இஸ்ரவேல் தலைவர்களை நோக்கி உரையாற்றினர். இதற்கான ஆதாரங்களை குறைந்தது மூன்று வழிகளில் நாம் காணலாம்.

முதலாவதாக, இஸ்ரவேலின் தலைவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டு புத்தகங்களின் முதன்மை பெறுநர்கள் என்பதற்கான பல வெளிப்படையான குறிப்புகள் உள்ளன.

உபாகமம் 31:9 மற்றும் 2 இராஜாக்கள் 22:8-10 போன்ற வசனங்கள் மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் லேவிய ஆசாரியர்களின் பராமரிப்பில் வைக்கப்பட்டிருந்தது என்பதைக் குறிக்கிறது. யாத்திராகமம் 21:1-23:9 இல் உள்ள உடன்படிக்கை புத்தகத்தில் உள்ள பல அறிவுறுத்தல்கள் "நியாயத்தீர்ப்புகள்" என்று அழைக்கப்பட்டன. இதற்கு எபிரெய் மொழியில் *மிஷ்பதிம்* என்று பெயர். ஏனெனில் அவை நீதிபதிகள் தங்கள் நீதிமன்றங்களில் பொருந்துவதற்கான வழக்கு சட்டங்களாக எழுதப்பட்டன. நீதிமொழிகள் 1:1 மற்றும் 25:1 போன்ற பகுதிகளில், நீதிமொழிகள் யூதாவின் அரசவையில் பயன்படுத்துவதற்காக உயர்மட்ட ஞானிகளாலும் அரச பிரமுகர்களாலும் சேகரிக்கப்பட்டன என்பதை அறிமுகத் தகவல்களைக் கொடுக்கும் மேற்கோள்கள் நமக்குக் காட்டுகின்றன. பழைய ஏற்பாட்டு நூல்கள் முதலில் இஸ்ரவேல் தலைவர்களை மனதில் கொண்டு எழுதப்பட்டன என்பதை பல குறிப்புகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

இரண்டாவதாக, பழைய ஏற்பாட்டு புத்தகங்களின் உள்ளடக்கங்கள் முதன்மையாக இஸ்ரவேலின் தலைவர்களுக்காக எழுதப்பட்டவை என்பதைக் காட்டுகின்றன.

பல பழைய ஏற்பாட்டு புத்தகங்கள் பெரும்பாலான இஸ்ரவேலர்களின் அன்றாட வாழ்க்கைக்கு நேரடி சம்பந்தம் இல்லாத விஷயங்களுக்கு நிறைய நேரத்தை செலவிடுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, 1 இராஜாக்கள் 6 இல் ஆலயத்தைக் கட்டுவது தொடர்பான நீண்ட அறிவுறுத்தல்கள் இஸ்ரவேலில் ஒரு சராசரி மேய்ப்பர், விவசாயி அல்லது கைவினைஞரின் வாழ்க்கையுடன் மறைமுகமாக மட்டுமே தொடர்புடையவை. அதுபோலவே, செல்வம், இன்பம், புகழ் முதலியவற்றைத் தொடர்வதன் பயனற்ற தன்மை பற்றிய பிரசங்கியின் பிரதிபலிப்புகள் பெரும்பான்மையான இஸ்ரவேலர் ஆண்களும் பெண்களும் எதிர்கொள்ளும் சவால்களிலிருந்து வெகு தொலைவில் இருந்தன.

இஸ்ரவேலில் உள்ள ஒவ்வொரு தனிநபரும் எதிர்கொள்ளும் தேவைகள் மற்றும் சவால்களை நேரடியாகப் பேசும் அறிவுறுத்தல்களை வழங்குவதற்குப் பதிலாக, பழைய ஏற்பாட்டு புத்தகங்களின் உள்ளடக்கத்தின் பெரும்பகுதி இஸ்ரவேலின் தலைவர்கள் எதிர்கொள்ளும் தேவைகள் மற்றும் சவால்களுடன் நேரடியாக தொடர்புடையது.

மூன்றாவதாக, பழைய ஏற்பாட்டு புத்தகங்களின் சிக்கல்கள், அவை முதன்மையாக இஸ்ரவேலில் திறமையான, அனுபவமிக்க மற்றும் புத்திசாலித்தனமான தலைவர்களுக்காக வடிவமைக்கப்பட்டவை என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன.

பழைய ஏற்பாட்டின் பல பகுதிகள் குழந்தைகளுக்குக் கூடப் புரியும் அளவுக்கு எளிமையாக இருந்தன. ஆனால் பல பழைய ஏற்பாட்டு புத்தகங்களின் சிக்கல்கள் மிகவும் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த வாசகர்களுக்கு கூட சவால் விடுகின்றன என்பது பழைய ஏற்பாட்டை நன்கு அறிந்த எவருக்கும் தெரியும். ஏசாயா, எரேமியா போன்ற தீர்க்கதரிசன நூல்கள் ஒரு சராசரி இஸ்ரவேலர் குழப்பமடையக்கூடிய அளவுக்கு மிகவும் நுணுக்கமாக கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. மொத்தத்தில், பழைய ஏற்பாட்டு நூல்கள் இஸ்ரவேலில் உள்ள ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் நேரடியாக அறிவுறுத்துவதற்காக எழுதப்படவில்லை, மாறாக முதன்மையாக தேசத்தின் தலைவர்களுக்கு அறிவுறுத்துவதற்காக எழுதப்பட்டன என்பது தெளிவாகிறது.

பல விஷயங்களில், இஸ்ரவேலின் தலைவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்களின் முதல் வாசகர்களாக இருந்ததைப் போலவே, புதிய ஏற்பாட்டின் எழுத்தாளர்களும் அப்போஸ்தலர்கள், தீர்க்கதரிசிகள், சுவிசேஷகர்கள், போதகர்கள், ஆசிரியர்கள், மூப்பர்கள், உதவியாளர்கள் மற்றும் பிற முக்கிய நபர்கள் போன்ற திருச்சபையின் தலைவர்களுக்காக தங்கள் புத்தகங்களை வடிவமைத்தனர்.

புதிய ஏற்பாடு

முதலாவதாக, சில புதிய ஏற்பாட்டு நூல்கள் திருச்சபைகளின் தலைவர்களை அவற்றின் முதன்மை பெறுநர்களாக வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடுகின்றன.

உதாரணமாக, 1 மற்றும் 2 தீமோத்தேயு பவுலின் "விசுவாச குமாரனாகிய" தீமோத்தேயுவை நோக்கி எழுதப்பட்டது. தீத்துவின் புத்தகம் பவுலின் சீஷனான தீத்துவுக்கு எழுதப்பட்டது. இவர்கள் இருவரும் ஆரம்பகால திருச்சபையில் செல்வாக்கு மிக்க தலைவர்களாக மாறினர்.

பவுலின் மூன்று கடிதங்கள் போதக நிருபங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன, ஏனெனில் அவை முதல் நூற்றாண்டில் போதகர்களான தீமோத்தேயுவுக்கும்,

தீத்துவுக்கும் எழுதப்பட்டவை. 1 தீமோத்தேயு, 2 தீமோத்தேயு, பின்னர் தீத்துவின் புத்தகம் போன்றவைகளை பவுல் போதாக்கர்களுக்கு எழுதினார். எனவே, பவுல் குறிப்பாக எபேசுவை விட்டு விலகி இருந்தால், எபேசுவில் சபையின் பொறுப்பாளராக விடப்பட்ட நபரைப் பற்றி அவர் மிகவும் கவலைப்படுபவராக இருப்பார். யார் அந்த நபர்? இளைஞனான தீமோத்தேயு தான் அவர். எனவே, அவரை உற்சாகப்படுத்தவும், இந்த முக்கியமான பணிக்காக அவரை பலப்படுத்தவும் அவர் தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதுகிறார். அவரது மற்றொரு போதக சீஷனான தீத்துவுக்கும் அவர் கடிதம் எழுதுகிறார், மேலும் அவர் தீமோத்தேயுவை விட சில வழிகளில் மிகவும் நம்பகமான பாத்திரமும் பெலமுள்ளவரும் ஆவார், ஆனால் அவரது பணிக்கு இன்னும் ஊக்கமளிக்கப்பட வேண்டும், மேலும் அந்த நேரத்தில் அவரது பணியானது சில கிறிஸ்தவ விசுவாசிகளையும் கிரேத்தா தீவில் அவர்களின் பிரச்சனைகளையும் தீர்ப்பதாகும். ஆகையால் தான் அவர் தீத்துவுக்கு எழுதினார். ஆகவே, பவுல் தனது இரண்டு முக்கிய ஆதரவாளர்களான தீமோத்தேயு மற்றும் தீத்துவுக்கு பயணம் செய்தபோது, அவர் இல்லிரிகம் வழியாக கிரேக்கத்திற்குள் பயணிக்கும்போது இந்த இரண்டு கடிதங்களையும் எழுதுவதை நான் காண்கிறேன்.

– Dr. பீட்டர் வாக்கர்

இரண்டாவதாக, புதிய ஏற்பாட்டு புத்தகங்களின் உள்ளடக்கங்கள் திருச்சபைத் தலைவர்களை முதல் பெறுநர்களாக சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

புதிய ஏற்பாட்டு புத்தகங்களை அவற்றின் வரலாற்று அமைப்புகளில் நாம் பரிசீலிக்கும்போது, அவை பெரும்பாலும் முதல் நூற்றாண்டு விசுவாசிகளுக்கு அறிமுகமில்லாத விஷயங்களில் கவனம் செலுத்துவதைக் காண்பது கடினம் அல்ல. ஒரு எடுத்துக்காட்டாக, பல புதிய ஏற்பாட்டு புத்தகங்கள் பெரும்பாலும் பழைய ஏற்பாட்டைப் பற்றி சிறிதும் அறியாதவர்களான புறஜாதி சபைகளுக்கும் எழுதப்பட்டன. இருப்பினும், புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் பழைய ஏற்பாட்டு நூல்களை பெரும்பாலும் சிறிய விளக்கத்துடன் நூற்றுக்கணக்கான முறை குறிப்பிட்டனர். பல ஆரம்பகால கிறிஸ்தவர்களுக்கு அறிமுகமில்லாத இது போன்ற அறிவுறுத்தல்களை அறிவார்ந்த தலைவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்கள் எதிர்பார்த்தனர்.

மூன்றாவதாக, புதிய ஏற்பாட்டு அறிவுறுத்தல்களின் சிக்கல்கள், அவற்றின் முதன்மை பெறுநர்கள் படித்த மற்றும் புத்திசாலித்தனமான தலைவர்கள் என்பதைக் குறிக்கிறது.

புதிய ஏற்பாட்டின் பெரும்பகுதியை எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடிந்திருந்தாலும், ஆரம்பகால கிறிஸ்தவர்களுக்கு பல பகுதிகளை புரிந்துகொள்வது மிகவும் கடினமாக இருந்தது. அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு கூட 2 பேதுரு 3:16-ல் "[பவுலின்] நிருபங்களில் புரிந்துகொள்வது கடினமாக இருக்கும் சில விஷயங்களைக் கொண்டுள்ளது" என்று பிரபலமாக குறிப்பிட்டார். புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் தங்கள் நிருபங்கள் சாதாரண விசுவாசிகளுக்கு எட்டாதவை என்ற புரிதலுடன் இறையியல் நுட்பத்துடன் மீண்டும் மீண்டும் எழுதினார்கள். இந்த காரணத்திற்காக, திருச்சபையின் திறமையான தலைவர்கள் வேதவாக்கியங்களை தங்களுக்குப் படிக்கவும் புரிந்துகொள்ளவும் தெரியாதவர்களுக்கு கற்பிப்பதற்கும் விளக்குவதற்கும் பொறுப்பாக இருந்தனர்.

தேவனுடைய மக்களின் தலைவர்கள் வேத புத்தகங்களை முதன்மையாகப் பெற்றவர்கள் என்பதை அறிவது நவீன கிறிஸ்தவர்களுக்கு பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகிறது. தனிப்பட்ட விசுவாசிகள் தங்கள் தலைவர்களை அதிகம் சார்ந்திருக்கும்போது எழும் வேதாகம துஷ்பிரயோகங்களை திருச்சபை வரலாறு நிரூபித்துள்ளது. ஆனால் மறுமுனைக்குச் சென்று கிறிஸ்தவத் தலைவர்கள் நமக்குத் தேவையில்லை என்று கருதாமல் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.

வேதாகம காலத்தில் வேதாகமத்தின் அறிமுகமில்லாத உள்ளடக்கத்தையும் சிக்கல்களையும் சமாளிக்க தேவன் தலைவர்களை நியமித்ததைப் போலவே, கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு அதே காரணங்களுக்காக அறிவு மற்றும் ஞானத்துடன் பரிசுத்த ஆவியால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அனுபவமிக்க தலைவர்கள் தேவை.

உண்மையில், நம்மில் சிலர் படிக்கும் எபிரெய், அராமிய மற்றும் கிரேக்க நூல்கள் உட்பட நம் கைகளில் உள்ள வேதாகமங்கள் கூட உரை விமர்சனம், தொகுத்தல், திருத்துதல் மற்றும் வெளியிடுதல் போன்ற துறைகளில் முன்னணி அறிஞர்கள், நிபுணத்துவம் வாய்ந்த தலைவர்கள் மூலம் நமக்கு வருகின்றன. இதற்கும் மேலாக, இன்று பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் பயன்படுத்தும் வேதாகமத்தின் நவீன மொழிபெயர்ப்புகள் பண்டைய எபிரேய், அராமிய மற்றும் கிரேக்க மொழிகளில் உள்ள முன்னணி நிபுணர்களின் பணி மற்றும் மொழிபெயர்ப்புக் கலையிலிருந்து விளைகின்றன.

வேதாகமத்தைப் பற்றிய தனிப்பட்ட படிப்பு பல வழிகளில் மதிப்புமிக்கது என்றாலும், நம்பகமான தலைவர்களை அடையாளம் காண்பதற்கும், பரிசுத்த

ஆவியானவர் அவர்களுக்குக் கொடுத்துள்ள வரங்களிலிருந்து
பயனடைவதற்கும் மாற்றாக எதுவும் இல்லை.

அன்பிலும், நீதியிலும், ஜெபத்திலும், போதனையிலும்,
உபதேசத்திலும் தலைவன் எல்லாவற்றிலும் முன்மாதிரியாக
இருக்க வேண்டும். தலைவர்கள் வளர்ச்சிக்கு
முன்னுதாரணமாக இருக்க வேண்டும்... இந்த
காரணத்திற்காக, அப்போஸ்தலனாகிய பவுல்
தீமோத்தேயுவின் மீது கவனம் செலுத்தினார், மேலும் அவர்
இளமையாக இருந்ததால் அவரது வாழ்க்கையில் யாராலும்
பயமுறுத்தப்பட வேண்டாம் என்று அவருக்கு
அறிவுறுத்தினார். ஆனாலும் மற்றவர்களுக்கு
முன்னுதாரணமாக இருக்கச் சொன்னார். இது ஒரு
தலைவரின் வாழ்க்கையில் மிகவும் முக்கியமானது.

– Rev. யூசெப் ஊராமண், மொழிபெயர்ப்பு

எபிரெயர் 13:17-ல் உள்ள அறிவுரையை நாம் அனைவரும் மனதில்
கொள்ள வேண்டும்:

உங்களை நடத்துகிறவர்கள், உங்கள் ஆத்துமாக்களுக்காக
உத்தரவாதம்பண்ணுகிறவர்களாய்
விழித்திருக்கிறவர்களானபடியால், அவர்கள் துக்கத்தோடே
அல்ல, சந்தோஷத்தோடே அதைச்செய்யும்படி, அவர்களுக்குக்
கீழ்ப்படிந்து அடங்குங்கள்; அவர்கள் துக்கத்தோடே அப்படிச்
செய்தால் அது உங்களுக்குப்
பிரயோஜனமாயிருக்கமாட்டாதே (எபி 13:17).

பயன்பாட்டில் ஞானத்தை வளர்ப்பது தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட
தலைவர்களுடன் தொடர்புகொள்வதை உள்ளடக்குகிறது என்பதைக் கண்ட
பிறகு, வேதாகம போதனையின் பரவல் மற்றும் பயன்பாட்டில் சமூகத்தின்
அவசியம் என்கிற நமது இரண்டாவது காரியத்திற்கு வருவோம்.

சமூகம்

இஸ்ரவேல் மற்றும் ஆரம்பகால திருச்சபையில் உள்ள சாதாரண
நபர்களால் வேதவசனங்களை நேரடியாக அணுக முடியவில்லை.
அப்படியானால், அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் வேதவசனங்களை எப்படிப்
பயன்படுத்தினார்கள்? சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், தேவனுடைய மக்கள்
அவற்றை சமூகத்தில் ஒன்றாகப் பயன்படுத்துவதற்காக, தலைவர்கள்

வேதாகமத்தைப் பரப்புவார்கள் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் வேதாகம ஆசிரியர்கள் எழுதினார்கள்.

பழைய ஏற்பாட்டில் தேவனுடைய மக்களின் சமூகத்தால் வேதாகமங்கள் எவ்வாறு பகிரப்பட்டன என்பதைப் பார்ப்பதன் மூலம் வேதாகமத்தின் தனிப்பட்ட பயன்பாட்டில் சமூகத்தின் முக்கியத்துவத்தைக் காண்போம். பின்னர் அவை புதிய ஏற்பாட்டில் எவ்வாறு பரப்பப்பட்டன என்பதை ஆராய்வோம். பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து தொடங்கலாம்.

பழைய ஏற்பாடு

பழைய ஏற்பாட்டைப் பொறுத்தவரை, வேதாகம புத்தகங்களில் சேகரிக்கப்படுவதற்கு முன்பு பல விவரிப்புகள், சட்டங்கள், நீதிமொழிகள், சங்கீதங்கள், தீர்க்கதரிசன உரைகள் போன்றவை வாய்வழியாக பரப்பப்பட்டன என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் இந்த பாடத்தில், இந்த போதனைகளின் எழுதப்பட்ட பதிவுகள் முதலில் படித்த தலைவர்களைத் தாண்டி எவ்வாறு பரவியது என்பதில் நாம் அதிக ஆர்வமாக இருக்கிறோம்.

பழைய ஏற்பாட்டு புத்தகங்களின் உள்ளடக்கங்கள் இஸ்ரவேலின் பெரிய சமூகத்திற்குள் எவ்வாறு விநியோகிக்கப்பட்டன என்பதைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் பல தடயங்கள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, உபாகமம் 31:9-29-ல் மோசே முதன்முதலில் லேவியராக ஆசாரியர்களுக்கு தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தைக் கொடுத்தார். ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கேட்கவும் கற்றுக்கொள்ளவும் கூடாரப் பண்டிகையின்போது நியாயப்பிரமாணத்தைப் படிக்குமாறு மோசே லேவிய ஆசாரியர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். மேலும், நியாயப்பிரமாணத்தின் ஆசீர்வாதங்களையும் சாபங்களையும் ஒரு பாடலாக வைக்குமாறு தேவன் மோசேக்குக் கட்டளையிட்டார், இதனால் மக்கள் தங்களுக்காக தேவனுடைய சித்தத்தின் நிலையான சாட்சியாக அதைப் பாட முடியும்.

இதற்கு அப்பால், உபாகமம் 17:8-13 போன்ற பகுதிகள், லேவியரும் இஸ்ரவேலின் நீதிமன்றங்களில் நீதிபதிகளும் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தை மக்களுக்குப் பிரயோகித்து, நியாயப்பிரமாணத்தின் தாக்கங்களைப் பற்றி பொது மக்களுக்கு அறிவுறுத்தினர் என்பதைக் குறிக்கின்றன. 1 இராஜாக்கள் 3:16-28 அரசவையிலும் இதேபோன்ற நடைமுறை இருந்ததைக் காட்டுகிறது. 2 இராஜாக்கள் 23:1-3 உடன்படிக்கை புதுப்பிக்கும் காலங்களில் ராஜா வேதவாக்கியத்தை மக்களுக்கு உரக்க வாசித்து, நியாயப்பிரமாணத்தை செயல்படுத்துமாறு கட்டளையிட்டார் என்பதைக் குறிக்கிறது. எஸ்றா 10:16 கோத்திர மூப்பர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை அவர்கள் சேவித்தவர்களின் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தினார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது. யாத்திராகமம் 12:27-ல் பஸ்காவின் விதிமுறைகளை தங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்குமாறு பெற்றோர்கள் கட்டளையிடப்பட்டனர்.

உபாகமம் 6:6-9-ல் நியாயப்பிரமாணமானது ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் குழந்தைகளுக்கு கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை மோசேயின் அறிவுறுத்தல்கள் காட்டுகிறது.

வேதாகமத்தின் போதனைகள் இஸ்ரவேலின் பொது மக்களைச் சென்றடைந்தபோது, சமூகத்தின் உறுப்பினர்கள் வேதாகமத்தின் போதனைகளைப் பற்றி தங்களுக்குத் தெரிந்தவற்றைப் பின்பற்ற ஒருவருக்கொருவர் ஊக்குவித்தனர்.

மக்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை தங்கள் இருதயங்களில் வைக்க வேண்டும் என்பதையும் பழைய ஏற்பாடு வலியுறுத்துகிறது. இந்த காரணத்திற்காக, பழைய ஏற்பாட்டின் பல பகுதிகள் மனப்பாடம் செய்வதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. குறுங்கட்டுரைகள், பத்துக் கட்டளைகள், சங்கீதங்கள், நீதிமொழிகள், அத்துடன் பல தீர்க்கதரிசன உரைகள், பாடல்கள் மற்றும் உவமைகள் இஸ்ரவேல் சமூகத்தால் மனப்பாடம் செய்யப்பட்டன. இவ்வாறாக, உண்மையுள்ள நபர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையை தியானிப்பதன் மூலமும் அதில் மகிழ்வதன் மூலமும் தேவனுடைய கட்டளைகளை தங்கள் இருதயங்களில் வைக்க முடிந்தது. ஒரு உதாரணத்திற்கு, சங்கீதம் 119:11-16 இல் உள்ள வார்த்தைகளை கவனிக்கவும்:

நான் உமக்கு விரோதமாய்ப் பாவஞ்செய்யாதபடிக்கு, உமது வாக்கை என்னிருதயத்தில் வைத்து வைத்தேன். கர்த்தாவே, நீர் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டவர்; உம்முடைய பிரமாணங்களை எனக்குப் போதியும்... திரளான செல்வத்தில் களிகூருவதுபோல, நான் உமது சாட்சிகளின் வழியில் களிகூருகிறேன். உமது கட்டளைகளைத் தியானித்து, உமது வழிகளைக் கண்ணோக்குகிறேன். உமது பிரமாணங்களில் மனமகிழ்ச்சியாயிருக்கிறேன்; உமது வசனத்தை மறவேன் (சங் 119:11-16).

தேவனுடைய வார்த்தையைத் தன் இருதயத்தில் வைப்பது என்றால் என்ன என்பதை இந்தப் பத்தியில் சங்கீதக்காரர் விளக்கினார். அவர் "[தேவனுடைய] பிரமாணங்களைப் பின்பற்றுவதில் மகிழ்ச்சியடைந்தார்." அவர் "[தேவனுடைய] கட்டளைகளை தியானிக்கிறார்", "[தேவனுடைய] கட்டளைகளில் மகிழ்ச்சியடைகிறார்", ஏனெனில் அவற்றை தனது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்த முயன்றார்.

மனிதனின் முழுமையும் பாவத்தால் பாதிக்கப்படுகிறது. அதனால்தான் சங்கீதம் 119-ல், வேதாகமத்தை அணுகுவதற்கான வழிக்கு ஒரு முன்மாதிரி நம்மிடம் இருப்பதால், நாம் பலமுறை ஜெபிக்கிறோம், "உம்முடைய

வார்த்தையில் அற்புதமான விஷயங்களைக் காண்பதற்காக
என் கண்களைத் திறவும்... பயனற்ற, வீணான
விஷயங்களிலிருந்து என் இதயத்தைத் திருப்பிவிடும்” என்று
சங்கீதக்காரர் ஜெபிக்கிறார். நம்முடைய இருதயங்களையும்
மனங்களையும் பாவ காரியங்களிலிருந்து திருப்புவதற்கு
தேவனைத் தேடுவதற்கான ஒரு முன்மாதிரியை வேதம்
நமக்குக் கொடுக்கிறது. வேத வசனத்தின் அர்த்தத்தை
சிதைத்து, நாம் விரும்புவதைச் சொல்ல முயற்சிக்கலாம்,
நமது நடத்தையை நியாயப்படுத்தலாம்... ஆகவே, நம்முடைய
பாவம் கர்த்தருடனான நமது உறவைப் பாதிக்கிறது என்பதை
நாம் காண்கிறோம், மற்றவர்களை மன்னிக்கவும், அவர்
நமக்குக் கொடுக்கும் கிருபையால் மற்றவர்களை நடத்தவும்
தேவன் நம்மை அழைக்கிறார்.

– Dr. ராபர்ட் எல். ப்ளம்மர்

பழைய ஏற்பாட்டில் வேதாகமத்தைப் பரப்புவதில் தேவனுடைய மக்களின்
சமூகம் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை இப்போது நாம் கருத்தில்
கொண்டோம், புதிய ஏற்பாட்டு திருச்சபையில் கடைப்பிடிக்கப்படும் இதேபோன்ற
நடைமுறைகளைப் பார்ப்போம்.

புதிய ஏற்பாடு

முதல் நூற்றாண்டு ஜெப ஆலயங்களின் நடைமுறைகளுக்குப் பிறகு
ஆரம்பகால திருச்சபை சமூகம் வேதவாக்கியங்களைப் பெறும் முறையை
பெருமளவில் வடிவமைத்தது. தேவனுடைய வார்த்தை சமுதாயம் முழுவதும்
பரவும்படியாக வேதாகமத்தைப் படித்து விளக்கும் பொறுப்பு திருச்சபைத்
தலைவர்களுக்கு இருந்தது. லூக்கா 4:14-29-ல் நாசரேத்து ஜெப ஆலயத்தில்
இயேசுவைப் பற்றிய பழக்கமான கதையில் இந்த வடிவத்தை நாம் காணலாம்.
ஜெபஆலயத்தில் நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் இயேசு கலந்து கொண்டார் என்று இந்த
வசனங்களில் லூக்கா குறிப்பிட்டுள்ளார். ஜெபஆலயத்தின் தலைவர்கள்
அவருக்கு ஒரு சுருளைக் கொடுத்தார்கள், இயேசு கடமையுணர்வுடன் நின்று
ஏசாயாவின் பகுதியிலிருந்து அவர்கள் கொடுத்ததை வாசித்தார். பிறகு, அந்தப்
புத்தகத்தை உதவியாளரிடம் கொடுத்த பிறகு, இயேசு உட்கார்ந்து, தான் படித்த
வார்த்தைகள் மக்களுக்கு எவ்வாறு பொருந்துகின்றன என்பதை
விளக்கினார்.

பல புதிய ஏற்பாட்டு பகுதிகள் ஆரம்பகால கிறிஸ்தவ சபைகள் ஜெப
ஆலய போதனையின் இந்த முறையைப் பின்பற்றின என்பதைக்

குறிக்கின்றன. ஒரு எடுத்துக்காட்டாக, கொலோசெயர் 4:16-ல் பவுலின் அறிவுறுத்தல்களைக் கவனிக்கவும்:

இந்த நிருபம் உங்களிடத்தில் வாசிக்கப்பட்டபின்பு இது
லவோதிகேயா சபையிலும் வாசிக்கப்படும்படி செய்யுங்கள்,
லவோதிகேயாவிலிருந்து வரும் நிருபத்தை நீங்களும்
வாசியுங்கள். (கொலோசெயர் 4:16).

தன்னுடைய நிருபம் கொலோசேயில் உள்ள சபைக்கு வாசிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் "லவோதிகேயர்களின் சபையில் வாசிக்கப்பட வேண்டும்" என்றும் பவுல் எதிர்பார்த்தார் என்பதை இங்கே காண்கிறோம். இந்த பகுதி காட்டுவது போல, புதிய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் திருச்சபையின் கூட்டங்களில் திருச்சபைத் தலைவர்கள் தங்கள் புத்தகங்களைப் படித்து விளக்குவார்கள் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் எழுதினார்கள்.

ஆரம்பகால கிறிஸ்தவர்கள் ஒவ்வொரு நபருக்கும் வேதாகமங்களை அனுப்பி, தாங்களாகவே படிக்க வீட்டிற்கு அனுப்புவதற்குப் பதிலாக, ஆரம்பகால கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் தலைவர்களின் மேற்பார்வையின் கீழ் பொது வாசிப்புகள் மற்றும் வேதத்தின் விளக்கங்கள் மூலம் வேதாகமத்தை முதன்மையாக சமூகத்தில் கற்று செயல்படுத்தினர். இந்த போதனைகள் தேவனுடைய மக்களிடையே பரவியபோது, குடும்ப உறுப்பினர்கள், நண்பர்கள் மற்றும் அயலவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் இவைகளை பிரயோகிக்க உதவினர்.

பழைய ஏற்பாட்டைப் போலவே, இந்த சமூக தொடர்பு ஆரம்பகால திருச்சபையில் விசுவாசிகளை தனிப்பட்ட தியானத்திற்கு தயார்படுத்தியது. ஆரம்பகால கிறிஸ்தவர்கள் புதிய ஏற்பாட்டு போதனைகளை மனப்பாடம் செய்து, தங்கள் தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்காக அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை தியானித்தனர். புதிய ஏற்பாட்டில் இயேசுவின் உவமைகள் மற்றும் மத்தேயு 5 இல் உள்ள மலைப்பிரசங்கம் மற்றும் மத்தேயு 6 இல் உள்ள கர்த்தரின் ஜெபம் போன்ற எளிதில் மனப்பாடம் செய்யக்கூடிய பிற போதனைகள் உள்ளன. பிலிப்பியர் 2:6-11 மற்றும் கொலோசெயர் 1:15-20 போன்ற பல பகுதிகள் ஏன் ஆரம்பகால கிறிஸ்தவ சபையில் பாடல்களாகத் இருந்தன என்பதைப் புரிந்துகொள்ள இது நமக்கு உதவுகிறது. 2 தீமோத்தேயு 2:11-13-ல் பவுலின் வார்த்தைகள் ஏன் சபையில் நன்கு அறியப்பட்டதாகத் தெரிகிறது என்பதையும் இது விளக்குகிறது.

2 தீமோத்தேயு 2:7-ல், அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் வேத தியானத்தையும், தேவனிடமிருந்து வேத நுண்ணறிவுகளைத் தேடுவதையும் நேரடியாகக் குறிப்பிட்டார். அங்கே அவர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்று கவனிக்கவும்:

நான் சொல்லுகிறவைகளைச் சிந்தித்துக்கொள்; கர்த்தர்
எல்லாக் காரியங்களிலும் உனக்குப் புத்தியைத்
தந்தருளுவார் (2 தீமோ 2:7).

தான் எழுதியதை "சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்" என்று தீமோத்தேயுவுக்கு
பவுல் அழைப்பு விடுத்தார். "கர்த்தர் இவைகளைக் குறித்த [தீமோத்தேயு]
புத்தியைக் கொடுப்பார்" என்று பவுல் எதிர்பார்த்தார். வேத தியானத்தின் மூலம்,
பவுல் ஏவப்பட்ட வார்த்தைகளின் முக்கியத்துவத்தை கர்த்தர்
தீமோத்தேயுவுக்குக் கற்பிப்பார், இதனால் தீமோத்தேயு அவற்றை தனது
தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்த முடிந்தது.

நாம் பார்த்தபடி, பண்டைய இஸ்ரவேலர்களும் ஆரம்பகால
கிறிஸ்தவர்களும் தங்கள் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் வேதாகமத்தைப்
பயன்படுத்திய விதங்கள் நம் காலத்தின் பொதுவான நடைமுறைகளிலிருந்து
மிகவும் வேறுபட்டவை. இஸ்ரவேலிலும் ஆரம்பகால திருச்சபையிலும் இருந்த
தலைவர்கள் முதலில் வேதாகமத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, பின்னர் அவற்றின்
பகுதிகளை தேவனுடைய மக்களின் பரந்த சமூகத்திற்கு பரப்பினர்.
மற்றவர்களுடன் தொடர்புகொள்ளும் சூழலில், தனிநபர்கள் தங்களுக்குத்
தெரிந்த வேதவசனங்களை வாசிக்கவும் தியானிக்கவும் வேண்டும், தங்கள்
தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக்கான பயன்பாட்டில் தேவன் அவர்களை வழிநடத்துவார்
என்ற எதிர்பார்ப்புடன் இருக்க வேண்டும். எனவே, இந்த நடைமுறைகள் இன்று
நமக்கு ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள் என்ன? நம்முடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில்
வேதவசனங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டிய வழிகளைப் பற்றி அவர்கள்
என்ன சொல்கிறார்கள்?

வேதாகமத்தை தங்கள் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்துவதற்குத்
தேவையான ஞானத்தைப் பெற நம்புவர்களுக்கு குறைந்தது மூன்று
உட்குறிப்புகள் நினைவுக்கு வருகின்றன.

முதலாவதாக, கிறிஸ்துவின் நவீன சீஷர்கள் வேதாகமத்தின்
போதனைகளை நமக்குக் கொண்டுவர ஆவியால் வரமாக கொடுக்கப்பட்ட
தலைவர்கள் நமக்கு எவ்வளவு தேவை என்பதைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.
வேதத்தின் அசல் வாசகர்களுக்கு அறிமுகமில்லாத மற்றும் சிக்கலான
போதனைகளுக்கு உதவ தங்கள் தலைவர்கள் தேவை என்பதை நாம்
கண்டோம். வேதத்தின் நாட்களில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு இது உண்மையாக
இருந்தால், இன்று அது நிச்சயமாக நமக்கும் பொருந்தும். நாம் வேதாகமங்களை
நம் கைகளில் வைத்திருக்கலாம், ஆனால் வேதவசனங்களை நம்
வாழ்க்கையில் பயன்படுத்த முயற்சிக்கும்போது நமக்கு உதவ ஞானமுள்ள
மற்றும் அனுபவமுள்ள தலைவர்கள் தேவை.

இரண்டாவதாக, நாம் வேதாகமத்தைப் பயன்படுத்த முற்படும்போது,
கிறிஸ்துவின் சரீரமான பெரிய கிறிஸ்தவ சமூகத்துடன் தொடர்புகொள்வதன்

முக்கியத்துவத்தை கிறிஸ்துவின் நவீன சீஷர்கள் மீண்டும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். இந்த அர்த்தத்தில், பழைய பழமொழி உண்மையாகிறது. "ஒன்றை விட இரண்டு கண்கள் சிறந்தவை." உண்மையில், மூன்று, நான்கு, ஐந்து ... ஆயிரம் கண்கள் ஒன்றை விட சிறந்தவை. கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றும் ஒவ்வொருவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட பயன்பாடு முற்றிலும் பொருத்தமானது என்று நினைத்திருக்கிறார்கள், ஆனால் மற்றவர்களுடனான தொடர்புகள் மூலம் அது இல்லை என்பதைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள் என்பது தான் எளிய உண்மை. கிறிஸ்துவின் சரீரம் அவருடைய ஆவியின் ஆலயம் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளும்போது, நவீன கிறிஸ்தவர்கள் செய்யக்கூடிய புத்திசாலித்தனமான காரியங்களில் ஒன்று, வேதவசனங்களை தங்கள் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையில் பயன்படுத்துகிற மற்ற உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களுடன் தொடர்புகொள்வது என்பதை நாம் உணர்கிறோம்.

2 பேதுரு 3:16-ல் அப்போஸ்தலனாகிய பேதுரு பவுலின் நிருபங்களைப் பற்றி பேசுகிறார். எல்லா நிருபங்களிலும் இவைகளைக்குறித்துப் பேசியிருக்கிறான்.

அவன் சொன்னவைகளில் சில காரியங்கள் அறிகிறதற்கு அரிதாயிருக்கிறது; கல்லாதவர்களும் உறுதியில்லாதவர்களும் மற்ற வேதவாக்கியங்களைப் புரட்டுகிறது போலத் தங்களுக்குக் கேடுவரத்தக்கதாக இவைகளையும் புரட்டுகிறார்கள் என்று அவர் பவுலைக் குறித்து கூறுகிறார் (2 பேதுரு 3:16-16).

அந்த வசனத்தில் எனக்குப் பிடித்த ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், வேதாகமத்தில் உள்ள சில விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்வது கடினம் என்பதை இது நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. அவை புரிந்து கொள்ள முடியாதவை அல்ல, ஆனால் சில கடினமானவைகளாக இருக்கின்றன, மேலும் வேதத்தை சிதைக்கவும், ஆவியால் அருளப்பட்ட அர்த்தத்திற்கு நீங்கள் உண்மையாக இல்லாத வகையில் அதன் மீது உங்களுடைய சொந்த அர்த்தத்தை திணிக்கவும் முடியும். கிறிஸ்துவின் சரீரம் நமக்குத் தேவை என்பதை இது நமக்கு நன்றாக நினைவூட்டுகிறது, ஏனென்றால் புதிய ஏற்பாடு முழுவதும், மற்ற விசுவாசிகளுடன் நாம் சேர்க்கும் மறைமுக மற்றும் வெளிப்படையான எதிர்பார்ப்புகள் இருக்கின்றன. 1 கொரிந்தியர் 12-14, ரோமர் 14, எபேசியர் 4 ஆகிய வேத பகுதிகளில் தேவன் தம்முடைய சரீரத்திற்குக் கொடுக்கும் வெவ்வேறு ஆவிக்குரிய வரங்களைப் பற்றிப் பல

வசனங்கள் பேசுகின்றன. எபேசியர் 4 இன் படி, தேவன் கிறிஸ்துவின் சபைக்கு கொடுக்கும் வரங்களில் ஒன்று போதகர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் ஆவர். எல்லா கிறிஸ்தவர்களும் பரிசுத்த ஆவியைக் கொண்டுள்ளனர், வேதவாக்கியங்களைப் படிக்கவும் புரிந்துகொள்ளவும் அழைக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை மறுப்பதில்லை, ஆனால் சிலர் வேதவாக்கியங்களை விளக்குவதிலும், அங்கே என்ன இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க உதவுவதிலும் குறிப்பாக வரமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

– Dr. ராபர்ட் எல். ப்ளம்மர்

மூன்றாவதாக, கிறிஸ்துவின் நவீன சீஷர்கள் வேதாகமத்தில் தனிப்பட்ட, ஜெபமுள்ள வேத தியானத்தின் பயிற்சியை புதுப்பிப்பதன் மூலம் பயன்பாட்டில் ஞானத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். தலைவர்களுடனும் கிறிஸ்துவின் பெரிய சரீரத்துடனும் தொடர்புகொள்வது முக்கியம் என்றாலும், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவரும் தாங்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதற்கு ஒரு கணக்கைக் கொடுப்பார்கள். ஆகவே, இறுதியில், பவுல் தீமோத்தேயுவிடம் கூறியது போல, தனிப்பட்ட பயன்பாடு "[நமக்கு] நுண்ணறிவைக் கொடுக்க" கர்த்தரைத் தேடுவதை விட்டுவிட்டு, நாம் செய்யும் ஒன்றாக ஒருபோதும் இருக்கக்கூடாது. நாம் வேதவாக்கியங்களை அவருக்குப் பிரியமான வழிகளில் பயன்படுத்தும்படிக்கு ஜெபத்துடன் கூடிய வேத தியானத்தின் மூலம், தேவனுடைய ஆவியானவர் நமக்கு நுண்ணறிவையும் இருதயபூர்வமான நம்பிக்கையையும் கொடுப்பார்.

வாசிப்பு என்பது வேதாகமத்தின் வெளிப்பாடாகும், அதுதான் தொடக்க இடம்; நீங்கள் அதை செய்ய வேண்டும். ஆனால் தியானம் என்பது வேதத்தை உள்வாங்குவதாகும். வேதாகமத்தை உள்வாங்குவதுதான் தேவனுடைய வார்த்தையில் நம் அன்றாடம் செலவிடுகையில் நாம் எதிர்பார்க்கும் வாழ்க்கையின் மாற்றத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. அது தேவனை அனுபவிக்க நமக்கு உதவுகிறது. தியானத்தின் மூலமே தேவன் நல்லவர் என்பதை நாம் ருசித்துப் பார்க்கிறோம். வேத பக்கங்களில் உள்ள தகவல்கள் அந்த நேரத்தில் தேவனுடனான பக்தியின் அனுபவமாக மாறி வாழ்க்கையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. என் அனுபவம் என்னவென்றால், பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள், மிகவும் அர்ப்பணிப்புள்ள தினசரி வேத வாசகர்கள் கூட, தியானம் செய்வதில்லை... வேதத்தை வெறுமனே வாசித்தால் மட்டும் போதாது; வேதத்தை தியானியுங்கள்.

– Dr. டொனால்ட் எஸ். விட்னி

முடிவுரை

தனிநபர்களுக்கான நவீன பயன்பாடு பற்றிய இந்தப் பாடத்தில், வேதாகமத்தை நமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தனிநபர்களாகப் பயன்படுத்துவதன் இரண்டு அம்சங்களைப் பார்த்தோம். வேதாகமத்தின் தனிப்பட்ட பயன்பாட்டில் உள்ள வேறுபாடு வேதாகம அறிவுறுத்தல்களின் பன்முகத்தன்மையையும், சம்பந்தப்பட்ட மக்கள் மற்றும் சூழ்நிலைகளின் பன்முகத்தன்மையையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நாம் குறிப்பிட்டோம். மேலும், வேதாகம பயன்பாட்டில் தேவனுடைய முன்னிலையில் வேதத்தை ஜெபத்துடன் தியானிக்கும்போது நமக்கு உதவ தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட தலைவர்களுடனும் தேவனுடைய மக்களின் சமூகத்துடனும் தொடர்புகொள்வதை ஞானம் எவ்வாறு சார்ந்துள்ளது என்பதையும் நாம் ஆராய்ந்தோம்.

வேதம் தேவனிடமிருந்து வந்த ஒரு அற்புதமான ஈவும் விசுவாசம் மற்றும் வாழ்க்கையின் ஒரே கேள்விக்குரிய விதியும் ஆகும். தேவனுடைய சேவையில் இருக்கிற நம்முடைய தனிப்பட்ட கருத்துக்கள், நடத்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகளை வழிநடத்த வேறு எந்த அளவுகோலும் போதுமானதாக இல்லை. வாழ்க்கையின் பல காரியங்களை கையாளும்போது நமக்குத் தேவையான பலவிதமான அறிவுறுத்தல்களால் வேதாகமம் நிரம்பியுள்ளது. வேதாகமத்தில் உள்ள இந்த வேறுபாட்டைக் கையாள்வதற்குத் தேவையான ஞான வழியையும் தேவன் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார், வேதவசனங்களைக் கற்றுக்கொள்வதற்கும் சமூகத்தில் ஒருவருக்கொருவர் பயன்படுத்துவதற்கும் நம்மை அழைக்கிறார். இந்த முன்னோக்குகளை நாம் மனதில் வைத்திருந்தால், நம் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நாளும் தேவனுக்கு நாம் செய்யும் தனிப்பட்ட சேவைக்கு வேதவசனங்களைப் பயன்படுத்த நாம் சிறப்பாகத் தயாராக இருப்போம்.